

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg, den 14. juni 2017
(OR. en)**

**2013/0306 (COD)
LEX 1742**

**PE-CONS 59/1/16
REV 1**

**EF 386
ECOFIN 1184
CODEC 1891**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING OM
PENGEMARKEDSFØRENINGER**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/...

af 14. juni 2017

om pengemarkedsforeninger

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 255 af 6.8.2014, s. 3.

² EUT C 170 af 5.6.2014, s. 50.

³ Europa-Parlamentets holdning af 5.4.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 16.5.2017.

- (1) Pengemarkedsforeninger stiller kortfristet finansiering til rådighed for finansielle institutioner, virksomheder og den offentlige sektor. Ved at stille finansiering til rådighed for disse enheder bidrager pengemarkedsforeninger til at finansiere Unionens økonomi. Disse enheder bruger deres investeringer i pengemarkedsforeninger som en effektiv måde til at sprede deres kreditrisiko og -eksponering frem for udelukkende at anvende bankindlån.
- (2) På efterspørgselssiden er pengemarkedsforeninger forvaltningsværktøjer for kortfristet likviditet, der giver en høj grad af likviditet, diversificering og værdistabilitet for den investerede kapital kombineret med et markedsbaseret afkast. Pengemarkedsforeninger anvendes især af virksomheder, der ønsker at investere deres overskydende likvide midler med kort tidshorisont. Pengemarkedsforeninger udgør derfor et vigtigt led mellem udbud af og efterspørgsel efter kortfristet likviditet.
- (3) En række hændelser under finanskrisen viste, at bestemte træk ved pengemarkedsforeninger gør dem sårbare, når der er vanskeligheder på finansmarkederne, i hvilket tilfælde pengemarkedsforeninger kan sprede eller forværre risiciene i det finansielle system. Når prisen på de aktiver, som en pengemarkedsforening har investeret i, begynder at falde, navnlig i situationer med markedsstress, kan pengemarkedsforeningerne ikke altid overholde løftet om straksindløsning og om at bevare kapitalværdien af en andel eller kapitalandel, som pengemarkedsforeningen har udstedt til investorerne. Denne situation, som ifølge Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) og Den Internationale Børstilsynsorganisation (IOSCO) kan være særlig alvorlig for pengemarkedsforeninger med konstant eller stabil nettoaktivværdi, kunne udløse betragtelige og pludselige indløsningskrav, der potentielt kan udløse bredere makroøkonomiske konsekvenser.

- (4) Indløsningskrav i stort omfang kunne tvinge pengemarkedsforeninger til at sælge nogle af deres investeringsaktiver i et faldende marked og dermed potentielt sætte gang i en likviditetskrise. Under disse forhold kan emittenterne stå over for alvorlige finansieringsvanskeligheder, hvis markederne for commercial paper og andre pengemarkedsinstrumenter tørrer ud. Dette kan igen medføre, at markedet for kortfristet finansiering smittes, og resultere i direkte og store vanskeligheder for finansieringen af finansielle institutioner, virksomheder og den offentlige sektor og dermed for hele økonomien.
- (5) Formueforvaltere kan med opbakning fra sponsorer beslutte at yde skønsmæssig støtte for at bevare deres pengemarkedsforeningers likviditet og stabilitet. Sponsorer er ofte tvunget til at støtte de pengemarkedsforeninger, de sponsorerer, som mister værdi, på grund af risikoen for deres omdømme og frygten for, at panikken kan brede sig til sponsorernes øvrige virksomheder. Afhængigt af pengemarkedsforeningens størrelse og omfanget af indløsningspresset, kan sponsorstøtten nå et omfang, som overstiger deres umiddelbart tilgængelige ressourcer. Derfor bør en pengemarkedsforening ikke modtage ekstern støtte.
- (6) For at bevare det indre markeds integritet og stabilitet er det nødvendigt at fastsætte regler om pengemarkedsforeningers virksomhed, navnlig om sammensætningen af deres portefølje. Disse bestemmelser har til formål at gøre pengemarkedsforeningerne mere modstandsdygtige og begrænse den afsmittende virkning. Det er nødvendigt med fælles regler i Unionen for at sikre, at pengemarkedsforeningerne kan imødekomme indløsningskrav fra investorerne, særlig i situationer med markedsstress. Det er også nødvendigt med fælles regler om pengemarkedsforeningers portefølje for at sikre, at pengemarkedsforeninger kan efterkomme betragtelige og pludselige indløsningskrav fremsat af en stor gruppe investorer.

- (7) Desuden er det nødvendigt med fælles regler om pengemarkedsforeninger for at sikre, at markedet for kortfristet finansiering for finansielle institutioner, virksomheder, der udsteder kortfristede gældsværdipapirer, og den offentlige sektor fungerer smidigt. De skal også sikre, at pengemarkedsforeningernes investorer behandles lige, og undgå, at investorer, der indløser sent, stilles ringere, hvis indløsninger suspenderes midlertidigt, eller hvis pengemarkedsforeningen likvideres.
- (8) Der bør ske harmonisering af tilsynskrav i tilknytning til pengemarkedsforeninger gennem fastlæggelse af klare regler, som pålægger pengemarkedsforeninger og deres forvaltere i hele Unionen direkte forpligtelser. En sådan harmonisering vil fremme pengemarkedsforeningers stabilitet som en kilde til kortfristet finansiering for offentlige sektorer og virksomhedssektoren i hele Unionen. Det vil også sikre, at pengemarkedsforeninger forbliver et pålideligt værktøj i forbindelse med den europæiske industris likviditetsstyringsbehov.
- (9) Retningslinjerne om en fælles definition af de europæiske pengemarkedsforeninger, vedtaget af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg den 19. maj 2010 med henblik på at skabe lige konkurrencevilkår for pengemarkedsforeninger i Unionen, blev ét år efter deres ikrafttræden kun anvendt af 12 medlemsstater, hvilket viser, at der fortsat er forskellige nationale regler. Med forskellige nationale tilgange kan der ikke rettes op på sårbarhederne på pengemarkederne i Unionen, og risikoen for afsmittende virkninger kan ikke nedsættes, hvilket bringer det indre markeds funktionsmåde og stabilitet i fare, som det skete under finanskrisen. Disse fælles regler for pengemarkedsforeninger bør derfor give et højt investorbeskyttelsesniveau og bør forebygge og mindske eventuelle risici for afsmittende virkninger forårsaget af et massivt stormløb på pengemarkedsforeninger.

- (10) Hvis der ikke findes en forordning med regler for pengemarkedsforeninger, risikerer man, at der fortsat vedtages forskellige regler på nationalt plan. Sådanne regler kan fortsætte med at forårsage alvorlige konkurrenceforvridninger som følge af store forskelle i vigtige investeringsbeskyttelsesstandarder. Divergerende krav vedrørende porteføljesammensætning, investerbare aktiver, disses løbetid, likviditet og diversificering, samt vedrørende kreditkvaliteten for emittenter og pengemarkedsinstrumenter medfører forskellige investorbeskyttelsesniveauer på grund af de forskellige risikoniveauer, der er knyttet til investeringsforslag i sammenhæng med pengemarkedsforeninger. Det er derfor af afgørende betydning, at der vedtages et ensartet sæt regler for at undgå afsmittende virkninger på markedet for kortfristet finansiering, idet sådanne virkninger ville bringe stabiliteten af Unionens finansielle marked i fare. For at afværge systemiske risici bør pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi kun operere i Unionen som statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi.
- (11) De nye regler om pengemarkedsforeninger er baseret på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF¹, som udgør den retlige ramme for oprettelse, forvaltning og markedsføring af institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) i Unionen, og også på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU², som udgør den retlige ramme for oprettelse, forvaltning og markedsføring af alternative investeringsfonde (AIF'er) i Unionen.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

- (12) I Unionen kan institutter for kollektiv investering drives som institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) forvaltet af forvaltere af investeringsinstitutter eller investeringsselskaber, der er godkendt i henhold til direktiv 2009/65/EF, eller som alternative investeringsfonde (AIF'er) forvaltet af forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF'er), der har erhvervet tilladelse eller er registreret i henhold til direktiv 2011/61/EU. De nye regler for pengemarkedsforeninger bygger på de gældende retlige rammer, der er fastlagt ved disse direktiver, herunder de retsakter der er vedtaget med henblik på deres gennemførelse, og bør derfor finde anvendelse som supplement til disse direktiver. Forvaltnings- og markedsføringsreglerne i de gældende retlige rammer bør desuden anvendes på pengemarkedsforeninger under hensyn til, om de er investeringsinstitutter eller AIF'er. På samme måde bør reglerne om grænseoverskridende levering af tjenesteydelser og etableringsret i direktiv 2009/65/EF og direktiv 2011/61/EU anvendes tilsvarende på pengemarkedsforeningers grænseoverskridende aktiviteter. Samtidig bør en række regler om investeringsinstitutters investeringspolitik, der er fastsat i kapitel VII i direktiv 2009/65/EF, udtrykkelig ikke finde anvendelse.
- (13) Der bør gælde harmoniserede regler for institutter for kollektiv investering, hvis kendetegn svarer til pengemarkedsforeningers. For investeringsinstitutter og AIF'er, der som mål har at tilbyde afkast svarende til pengemarkedsrenten eller bevare investeringens værdi, og som søger at opnå disse mål ved at investere i aktiver med kort løbetid som f.eks. pengemarkedsinstrumenter eller indlån, eller indgår omvendte genkøbsaftaler eller visse derivataftaler udelukkende med det formål at afdække risici ved andre af deres investeringer, bør overholdelse af de nye regler for pengemarkedsforeninger være obligatorisk.

- (14) Det særegne ved pengemarkedsforeninger skyldes kombinationen af de aktiver, som de investerer i, og de mål, de forfølger. Målet om at tilbyde et afkast svarende til pengemarkedsrenten og målet om at bevare en investerings værdi udelukker ikke hinanden gensidigt. En pengemarkedsforening kan forfølge et af disse mål eller begge samtidigt.
- (15) Målet om at tilbyde afkast svarende til pengemarkedsrenten skal forstås i bred betydning. Det forventede afkast behøver ikke at være fuldstændig i overensstemmelse med Eonia, Libor, Euribor eller en anden relevant pengemarkedsrente. Hvis et investeringsinstitut eller en AIF har som mål at overgå pengemarkedsrenten med en lille margen, bør dette ikke medføre, at investeringsinstituttet eller AIF'en ikke er omfattet af de i denne forordning omhandlede nye fælles regler.
- (16) Målet om at bevare værdien af investeringen skal ikke forstås som en kapitalgaranti ydet af en pengemarkedsforening. Det skal forstås som en målsætning, som et investeringsinstitut eller en AIF søger at forfølge. Et fald i investeringernes værdi medfører ikke, at instituttet for kollektiv investering antages at have ændret sit mål om at bevare en investerings værdi.

- (17) Det er vigtigt, at investeringsinstitutter og AIF'er, der har pengemarkedsforeningers kendetegn, identificeres som pengemarkedsforeninger, og at deres evne til løbende at være i overensstemmelse med de nye fælles regler for pengemarkedsforeninger konkret kontrolleres. Der bør derfor være kompetente myndigheder, der godkender pengemarkedsforeninger. For investeringsinstitutter bør godkendelsen som pengemarkedsforening være en del af godkendelsen som investeringsinstitut i henhold til de harmoniserede procedurer i direktiv 2009/65/EF. Da AIF'er ikke er omfattet af harmoniserede procedurer for erhvervelse af tilladelse og tilsyn i henhold til direktiv 2011/61/EU, er det nødvendigt at indføre fælles grundlæggende regler om godkendelse, der afspejler de gældende harmoniserede regler for investeringsinstitutter. Sådanne procedurer bør sikre, at forvalteren af en AIF, der er godkendt som en pengemarkedsforening, er en forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF), der har erhvervet tilladelse i henhold til direktiv 2011/61/EU.
- (18) For at sikre, at alle institutter for kollektiv investering, hvis kendetegn svarer til pengemarkedsforeningers, er omfattet af de nye fælles regler for pengemarkedsforeninger, bør anvendelsen af betegnelsen "pengemarkedsforening" eller andre betegnelser, der peger i retning af, at et institut for kollektiv investering har samme kendetegn som en pengemarkedsforening, forbydes, medmindre det pågældende institut er godkendt som en pengemarkedsforening i henhold til denne forordning. For at forhindre omgåelse af reglerne i denne forordning bør de kompetente myndigheder overvåge den markedspraksis, som følges af institutter for kollektiv investering, der er etableret eller markedsføres på deres område, for at kontrollere, at de ikke misbruger betegnelsen pengemarkedsforening eller udgiver sig for at være en pengemarkedsforening uden at overholde den nye retlige ramme.

- (19) Da investeringsinstitutter og AIF'er kan have forskellige retlige former, der ikke nødvendigvis giver dem status som juridisk person, skal bestemmelserne i denne forordning om, at pengemarkedsforeninger skal handle, forstås sådan, at de vedrører forvalteren af pengemarkedsforeningen i tilfælde, hvor pengemarkedsforeningen er oprettet som et investeringsinstitut eller som en AIF, der ikke selv kan handle, fordi det eller den ikke har status som juridisk person.
- (20) Regler om pengemarkedsforeningers portefølje bør klart fastlægge de kategorier af aktiver, der er investerbare for pengemarkedsforeninger, og på hvilke betingelser de er investerbare. For at sikre pengemarkedsforeningers integritet bør det også forbydes pengemarkedsforeninger at indgå bestemte finansielle transaktioner, der vil kunne udgøre en risiko for deres investeringsstrategi og mål.
- (21) Pengemarkedsinstrumenter er omsættelige instrumenter, der normalt handles på pengemarkedet, og omfatter skatkammerbeviser, kortfristede gældsbeviser udstedt af lokale myndigheder, indlånsbeviser, commercial papers, bankaccepter samt andre værdipapirer med middel eller kort løbetid. Pengemarkedsinstrumenter bør kun være investerbare for pengemarkedsforeninger, hvis de opfylder løbetidsgrænserne og af en pengemarkedsforening anses for at være af høj kreditkvalitet.
- (22) Ud over det tilfælde, hvor en pengemarkedsforening investerer i bankindsud i overensstemmelse med dets fondsbestemmelser eller vedtægter, bør det være muligt at tillade en pengemarkedsforening at besidde supplerende likvide aktiver, såsom et anfordringsindsud i en bank, som er tilgængeligt til enhver tid. Besiddelsen af sådanne supplerende likvide aktiver kan være berettiget, bl.a. for at dække løbende eller ekstraordinære betalinger og i tilfælde af salg for at få den nødvendige tid til at geninvestere i investerbare aktiver.

- (23) Securitiserings og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver (ABCP'er), bør anses for at være investerbare, i det omfang de opfylder en række krav. Da visse securitiseringer under finanskrisen var særligt ustabile, bør securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver pålægges visse kvalitetskriterier, således at kun de securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, som klarer sig godt, bør være investerbare. Indtil Europa-Parlamentets og Rådets forordning for simpel, transparent og standardiseret (STS) securitisering, som er foreslået (den foreslåede forordning om STS-securitisering), er vedtaget og finder anvendelse med henblik på nærværende forordning, bør det tillades pengemarkedsforeninger at investere i securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver op til en grænse på 15 % af deres aktiver. Kommissionen bør vedtage en delegeret retsakt for at sikre, at kriteriet for identifikation af STS-securitiseringer finder anvendelse med henblik på nærværende forordning. Når den nævnte delegerede retsakt finder anvendelse, bør pengemarkedsforeninger kunne investere i securitiseringer og gældsbreve op til en grænse på 20 % af deres aktiver, hvoraf op til 15 % bør kunne investeres i securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, som ikke er STS.
- (24) Pengemarkedsforeninger bør kunne investere i indlån, i det omfang de til enhver tid kan trække deres penge tilbage. De praktiske muligheder for at hæve pengene ville blive hæmmet, hvis den dekort, der anvendes ved hævning før tiden, er så høj, at den overstiger de renter, der er påløbet før hævningen. Pengemarkedsforeninger bør derfor sørge for ikke at foretage indlån i et kreditinstitut, der anvender dekort over gennemsnittet, eller for lange indlån, hvis dette medfører for høj dekort.

- (25) For at tage højde for forskellene i bankstrukturerne i Unionen, navnlig i mindre medlemsstater eller i medlemsstater, hvor der er en stærkt koncentreret banksektor, og hvor det ville være uøkonomisk for en pengemarkedsforening at benytte sig af tjenester fra et kreditinstitut i en anden medlemsstat, såsom hvis dette ville nødvendiggøre en valutaomregning med alle de dermed forbundne omkostninger og risici, bør en vis fleksibilitet i diversificeringskravene for indskud i det samme kreditinstitut være tilladt.
- (26) Afledte finansielle instrumenter, der er investerbare for pengemarkedsforeninger, bør kun tjene det formål at afdække rente- og valutarisiko og bør som underliggende instrument kun have rentesatser, valutakurser, valutaer eller indeks, der repræsenterer disse kategorier. Anvendelse af derivater til andre formål eller med andre underliggende aktiver bør forbydes. Derivater bør kun anvendes som supplement til pengemarkedsforeningens strategi og ikke som det vigtigste værktøj til at nå foreningens mål. Hvis en pengemarkedsforening investerer i aktiver, der er udstedt i en anden valuta end pengemarkedsforeningens valuta, forventes det, at forvalteren af pengemarkedsforeningen afdækker hele valutarisikoen, herunder ved hjælp af derivater. Pengemarkedsforeninger bør have ret til at investere i afledte finansielle instrumenter, hvis instrumentet handles på et reguleret marked som omhandlet i artikel 50, stk. 1, litra a), b) eller c), i direktiv 2009/65/EF eller over-the-counter (OTC), såfremt visse betingelser er opfyldt.

- (27) Omvendte genkøbsaftaler bør kunne anvendes af pengemarkedsforeninger til at investere overskydende likviditet på meget kort sigt, forudsat at der stilles fuld sikkerhed for positionen. For at beskytte investorernes interesser er det nødvendigt at sikre, at sikkerhedsstillelsen i forbindelse med omvendte genkøbsaftaler er af høj kvalitet og ikke viser en høj grad af korrelation med modpartens resultater med henblik på at undgå negative indvirkninger, i tilfælde af at modparten ikke leverer resultaterne. Pengemarkedsforeninger bør desuden kunne investere i genkøbsaftaler op til en grænse på 10 % af deres aktiver. Ingen andre effektive porteføljeforvaltningsteknikker, herunder udlån og lån af værdipapirer, bør anvendes af pengemarkedsforeninger, da de kan have negativ indflydelse på pengemarkedsforeningernes opnåelse af deres mål.
- (28) For at sætte grænser for pengemarkedsforeningers risikotagning er det væsentligt at begrænse modpartsrisikoen ved at fastsætte klare diversificeringskrav for pengemarkedsforeningers portefølje. Med henblik herpå bør der stilles fuld sikkerhed for de omvendte genkøbsaftaler, og der bør for at begrænse den operationelle risiko indføres et krav om, at en enkelt omvendt genkøbsaftale ikke bør udgøre mere end 15 % af pengemarkedsforeningens aktiver. Alle OTC-derivater bør være omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012¹.
- (29) Af forsigtighedshensyn og for at undgå, at en pengemarkedsforening udøver en væsentlig indflydelse på ledelsen af en udstedende enhed, bør det undgås, at pengemarkedsforeninger i for høj grad koncentrerer deres investeringer i emissioner fra samme udstedende enhed.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

- (30) Pengemarkedsforeninger, der udelukkende opererer som medarbejderopsparingsordninger, bør kunne fravige visse betingelser, som finder anvendelse på investeringer i andre pengemarkedsforeninger, for så vidt som deltagerne i sådanne ordninger, som er fysiske personer, er underlagt restriktive tilbagekøbsbetingelser, der ikke er knyttet til markedsudviklingen, men i stedet knyttet til særlige og foruddefinerede livsbegivenheder, såsom pensionering, og andre særlige omstændigheder, herunder, men ikke begrænset til erhvervelse af en primær bolig, skilsmisse, sygdom eller arbejdsløshed. Det er vigtigt for arbejdstagere at få lov til at investere i pengemarkedsforeninger, som anses for at være én af de sikreste kortsigtede investeringer. En sådan undtagelse bringer ikke denne forordnings mål om at sikre finansiel stabilitet i fare, eftersom arbejdstagere, der investerer i pengemarkedsforeninger via deres medarbejderopsparingsordninger, ikke kan indløse deres investering på anfordring. Indløsning kan kun finde sted i tilfælde af visse foruddefinerede livsforhold. Derfor vil arbejdstagere selv i situationer med markedsstress ikke kunne indløse deres investering i pengemarkedsforeninger.

- (31) Pengemarkedsforeninger bør have som ansvar at investere i investerbare aktiver af høj kvalitet. Pengemarkedsforeninger bør derfor have en forsvarlig kreditkvalitetsvurderingsprocedure til bedømmelse af kreditkvaliteten af de pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, som de har til hensigt at investere i. I overensstemmelse med EU-retten om begrænsning af overdreven afhængighed af kreditvurderinger er det vigtigt, at pengemarkedsforeninger ikke på mekanisk eller overdreven vis forlader sig på kreditvurderinger udstedt af kreditvurderingsbureauer. Pengemarkedsforeninger bør kunne anvende kreditvurderinger som et supplement til deres egen vurdering af kvaliteten af de investerbare aktiver. Forvaltere af pengemarkedsforeninger bør foretage en ny vurdering af pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, hver gang der sker en væsentlig ændring, navnlig når forvalteren af en pengemarkedsforening bliver opmærksom på, at et pengemarkedsinstrument, en securitisering eller et gældsbrev med sikkerhed i konkrete aktiver nedjusteres under de to højeste grader af kortfristet kreditværdighed af et kreditvurderingsbureau, som er reguleret og certificeret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009¹. Med henblik herpå bør forvalteren af en pengemarkedsforening kunne indføre en intern procedure for udvælgelse af kreditvurderingsbureauer, som er afpasset efter pengemarkedsforeningens specifikke investeringsportefølje, samt for fastlæggelse af, hvor hyppigt pengemarkedsforeningen bør overvåge disse bureauers kreditvurderinger. Udvalgelsen af kreditvurderingsbureauer bør være konsekvente over tid.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1).

- (32) På baggrund af det arbejde, der er udført med henblik på at reducere investorers overdrevne tillid til internationale organers kreditvurderinger, såsom IOSCO og FSB, samt i EU-retten, herunder forordning (EF) nr. 1060/2009 og Europa-Parlamentets og Rådes direktiv 2013/14/EU¹, er det ikke hensigtsmæssigt at forbyde enheder, herunder pengemarkedsforeninger, at anmode om eller finansiere en ekstern kreditvurdering.
- (33) For at undgå, at forvaltere af pengemarkedsforeninger anvender forskellige vurderingskriterier ved vurderingen af kreditrisikoen ved et pengemarkedsinstrument, en securitisering eller et gældsbrief med sikkerhed i konkrete aktiver og dermed tildeler samme instrument forskellige risikokarakteristika, er det væsentligt, at forvaltere af pengemarkedsforeninger går ud fra samme kriterier. Med henblik herpå bør minimumskriteriet for vurderingen af et pengemarkedsinstrument, en securitisering og et gældsbrief med sikkerhed i konkrete aktiver harmoniseres. Som eksempler på interne kriterier for kreditkvalitetsvurdering kan nævnes kvantitative kendetegn vedrørende emittenten af instrumentet, f.eks. regnskabsnøgletal, udviklingen i balancen og rentabilitetsmål, der hver især vurderes og sammenlignes med sammenlignelige virksomheder og grupper i branchen, og kvalitative kendetegn vedrørende emittenten af instrumentet, såsom ledelseseffektivitet og selskabsstrategi, som hver især analyseres med henblik på at sikre, at emittentens overordnede strategi ikke har negativ indflydelse på emittentens fremtidige kreditkvalitet. Et positivt resultat af den interne kreditkvalitetsvurdering bør afspejle tilstrækkelig kreditværdighed for så vidt angår emittenten af instrumenterne og tilstrækkelig kreditkvalitet for så vidt angår instrumenterne.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/14/EU af 21. maj 2013 om ændring af direktiv 2003/41/EF om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed, direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) og direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde, for så vidt angår overdreven afhængighed af kreditvurderinger (EUT L 145 af 31.5.2013, s. 1).

- (34) For at udvikle en gennemsigtig og kohærent intern procedure for kreditkvalitetsvurdering bør forvalteren af en pengemarkedsforening dokumentere proceduren og kreditkvalitetsvurderingerne. Dette krav bør sikre, at proceduren følger et klart sæt regler, der kan overvåges, og at der efter anmodning gives oplysninger om den anvendte metodologi til investorerne og de kompetente myndigheder i overensstemmelse med denne forordning.
- (35) For at begrænse pengemarkedsforeningers porteføljerisiko er det vigtigt at fastsætte løbetidsbegrænsninger i form af en højest tilladt vægtet gennemsnitlig renteløbetid (WAM) og vægtet gennemsnitlig restlevetid (WAL).
- (36) WAM anvendes til at måle en pengemarkedsforenings følsomhed over for skiftende pengemarkedsrenter. Når WAM bestemmes, bør forvaltere af pengemarkedsforeninger tage højde for indvirkningen af afledte finansielle instrumenter, indlån, genkøbsaftaler og omvendte genkøbsaftaler og lade effekten heraf afspejles i pengemarkedsforeningens renterisiko. Hvis en pengemarkedsforening indgår en swaptransaktion for at opnå eksponering for et fastrenteinstrument i stedet for en variabel rente, bør der tages hensyn hertil, når WAM bestemmes.

- (37) WAL anvendes til at måle kreditrisikoen ved en pengemarkedsforenings portefølje: jo længere tilbagebetalingen af hovedstolen udskydes, desto højere er kreditrisikoen. WAL anvendes også til at begrænse likviditetsrisici ved en pengemarkedsforenings portefølje. I modsætning til beregningen af WAM er det ved beregningen af WAL for variabelt forrentede værdipapirer og strukturerede finansielle instrumenter ikke tilladt at bruge rentetilpasningstidspunkter, men kun den i det finansielle instrument fastsatte endelige dato for udløb. Den løbetid, der anvendes ved beregning af WAL, er restløbetiden indtil ubetinget indløsning, idet dette er den eneste dato, hvor forvaltningsselskabet med rimelighed kan forvente, at instrumentet vil være indløst. På grund af den særlige karakter af de underliggende aktiver for visse securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, i tilfælde af amortiserende instrumenter, bør WAL kunne baseres på beregningen af løbetiden for amortiserede instrumenter, enten på den kontraktlige tilbagebetalingsprofil for sådanne instrumenter eller på tilbagebetalingsprofilen for de underliggende aktiver, hvorfra pengestrømmene for tilbagekøbet af disse instrumenter hidrører.

- (38) For at styrke pengemarkedsforeningers evne til at efterkomme indløsningskrav og forhindre, at deres aktiver likvideres til stærkt nedsatte priser, bør pengemarkedsforeninger løbende have en minimumsmængde likvide aktiver med udløb inden for en dag eller en uge. Aktiver med udløb inden for en dag bør omfatte aktiver som f.eks. kontanter, værdipapirer, der forfalder inden for én arbejdsdag, og omvendte genkøbsaftaler. Aktiver med udløb inden for en uge bør omfatte aktiver som f.eks. kontanter, værdipapirer, der forfalder inden for én uge, og omvendte genkøbsaftaler. I tilfælde af statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet bør en begrænset procentdel af offentlige værdipapirer med en restløbetid på 190 dage, som kan afvikles inden for én arbejdsdag, også kunne medregnes i de ugentlige likviditetskrav. I tilfælde af pengemarkedsforeninger med variabel nettoaktivværdi bør en begrænset procentdel af pengemarkedsinstrumenter eller investerbare pengemarkedsforeningers andele eller kapitalandele også kunne medregnes i de ugentlige likviditetskrav, forudsat at de kan afvikles inden for fem arbejdsdage. For at beregne andelen af aktiver med udløb inden for en dag og en uge bør den ubetingede indløsningsdato for aktivet anvendes. Der kan tages hensyn til en pengemarkedsforenings forvalters mulighed for at opsige en kontrakt med kort varsel. Hvis f.eks. en omvendt genkøbsaftale kan opsiges med et forudgående varsel på en arbejdsdag, bør den tælle som et aktiv med udløb inden for en dag. Hvis forvalteren har mulighed for at hæve penge på en indlånskonto med et forudgående varsel på en arbejdsdag, bør den tælle som et aktiv med udløb inden for en dag. Når et finansielt instrument indbefatter en salgsoption, som frit kan udnyttes på daglig basis eller inden for fem arbejdsdage, og aftalekursen ligger tæt på den forventede værdi af instrumentet, bør det pågældende instrument betragtes som et aktiv med udløb inden for en dag eller en uge.

- (39) Da pengemarkedsforeninger kan investere i aktiver med forskellige løbetidsintervaller, er det vigtigt, at investorerne kan skelne de forskellige kategorier af pengemarkedsforeninger fra hinanden. Pengemarkedsforeninger bør derfor klassificeres enten som pengemarkedsforeninger med kort løbetid eller som standardpengemarkedsforeninger. Pengemarkedsforeninger med kort løbetid har som mål at tilbyde et afkast som pengemarkedsrenten og samtidig give det højest mulige sikkerhedsniveau for investorerne. Med kort WAM og WAL holdes løbetidsrisikoen og kreditrisikoen ved pengemarkedsforeninger med kort løbetid på et lavt niveau.
- (40) Standardpengemarkedsforeninger har som mål at give afkast, der er lidt højere end afkastet på pengemarkedet, og derfor investerer de i aktiver, der har længere løbetid. For at opnå disse bedre resultater bør standardpengemarkedsforeninger have lov til at anvende udvidede grænser for porteføljerisikoen, f.eks. WAM og WAL.
- (41) I henhold til artikel 84 i direktiv 2009/65/EF har forvaltere af pengemarkedsforeninger i form af investeringsinstitutter mulighed for midlertidigt at udsætte indløsning i undtagelsestilfælde, når omstændighederne kræver det. I henhold til artikel 16 i direktiv 2011/61/EU og i artikel 47 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013¹ kan forvaltere af pengemarkedsforeninger i form af alternative investeringsfonde anvende særlige foranstaltninger, hvis foreningens aktiver bliver illikvide.

¹ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn (EUT L 83 af 22.3.2013, s. 1).

- (42) For at sikre en hensigtsmæssig likviditetsforvaltning bør pengemarkedsforeninger indføre sunde politikker og procedurer til at kende deres investorer. De politikker, som forvalteren af en pengemarkedsforening indfører, bør bidrage til en forståelse af pengemarkedsforeningens investorbasis, i det omfang der kan forventes store indløsningskrav. For at undgå, at pengemarkedsforeningen udsættes for massive og pludselige indløsningskrav, bør opmærksomheden særlig rettes mod store investorer, der udgør en væsentlig andel af pengemarkedsforeningens aktiver, f.eks. hvis der er tale om en enkelt investor, der udgør mere end den andel, som består i aktiver med udløb inden for en dag. Forvalteren af en pengemarkedsforening bør i videst muligt omfang være opmærksom på dens investorers identitet, også selv om de er repræsenteret ved klientkonti, portaler eller andre indirekte købere.
- (43) Som led i forsigtighedsbaseret risikostyring bør pengemarkedsforeninger som minimum hvert halve år foretage stresstestning. Forvalteren af en pengemarkedsforening forventes at handle for at styrke pengemarkedsforeningens robusthed, når resultaterne af stresstestningen peger i retning af sårbarheder.

- (44) For at afspejle den faktiske værdi af aktiverne bør opgørelse til markedsværdi være den foretrukne værdiansættelsesmetode. Det bør ikke være tilladt for en forvalter af en pengemarkedsforening at anvende opgørelse til modelværdi, hvis opgørelse til markedsværdi giver en pålidelig værdi af aktiverne, da opgørelse til modelværdi er tilbøjelig til at resultere i en mindre korrekt værdiansættelse. Aktiver som f.eks. skatkammerbeviser og kortfristede gældsbeviser udstedt af lokale myndigheder samt andre værdipapirer med middel eller kort løbetid forventes generelt at have en pålidelig værdiansættelse ved anvendelse af metoden med opgørelse til markedsværdi. Ved værdiansættelse af commercial papers eller indlånsbeviser bør forvalteren af en pengemarkedsforening kontrollere, om der findes en korrekt prisfastsættelse via et sekundært marked. Den genkøbspris, som emittenten tilbyder, skal også anses for at udgøre et godt skøn over værdien af et commercial paper. Visse aktiver kan være vanskelige at værdiansætte baseret på markedspriserne, f.eks. visse former for OTC-derivater, som handles i meget begrænset omfang. Hvis dette er tilfældet, og hvis opgørelse til markedsværdi ikke giver en pålidelig værdi af aktiverne, bør forvalteren af en pengemarkedsforening tildele aktivet en rimelig værdi ved at anvende opgørelse til modelværdi som værdiansættelsesmetode, f.eks. bør forvalteren af en pengemarkedsforening anvende markeddata, såsom afkast på sammenlignelige emissioner og sammenlignelige emittenter, eller ved at tilbagediskontere aktivets pengestrømme. Opgørelse til modelværdi anvender finansielle modeller til at tildele et aktiv en rimelig værdi. Sådanne modeller kan f.eks. udarbejdes af pengemarkedsforeningen, eller også kan pengemarkedsforeningen bruge eksisterende modeller fra eksterne parter, såsom dataudbydere.
- (45) Statsgældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi har som formål at bevare investeringens kapital og samtidig sikre en høj likviditetsgrad. De fleste statsgældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi har en nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel, der er sat til f.eks. 1 EUR, 1 USD eller 1 GBP, når de udlodder afkast til investorerne. Andre statsgældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi akkumulerer afkast i foreningens nettoaktivværdi, samtidig med at de fastholder aktivets indre værdi på et konstant niveau.

- (46) For at tage højde for de særlige forhold, der gør sig gældende for statsgældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet, bør de for så vidt angår visse aktiver også have tilladelse til at anvende den internationalt accepterede metode med opgørelse til amortiseret kostpris som fastsat i de af Unionen vedtagne anerkendte internationale regnskabsstandarder. Med henblik på at sikre, at forskellen mellem den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel og nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel overvåges løbende, bør statsgældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet imidlertid også beregne værdien af sine aktiver ved hjælp af opgørelse til markedsværdi eller opgørelse til modelværdi.
- (47) Da en pengemarkedsforening bør offentliggøre en nettoaktivværdi, der afspejler alle bevægelser i værdien af dens aktiver, bør den offentliggjorte nettoaktivværdi højst afrundes til det nærmeste basispoint, eller modværdien hertil. Når nettoaktivværdien offentliggøres i en bestemt valuta, f.eks. 1 EUR, bør den løbende værdiændring derfor finde sted for hver 0,0001 EUR. Hvis der er tale om en nettoaktivværdi på 100 EUR, bør den løbende værdiændring finde sted for hver 0,01 EUR. Dertil kommer, at pengemarkedsforeningen, såfremt den er en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet, bør kunne offentliggøre den konstante nettoaktivværdi og forskellen mellem den konstante nettoaktivværdi og nettoaktivværdien. I så fald beregnes den konstante nettoaktivværdi ved at afrunde nettoaktivværdien til nærmeste cent ved en nettoaktivværdi på 1 EUR (hver bevægelse på 0,01 EUR).
- (48) For at kunne afbøde eventuelle investorindløsninger i situationer med alvorlig markedsstress bør statsgældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet indføre bestemmelser for likviditetsafgifter og indløsningsgates med det formål at sikre investorbeskyttelse og eliminere "first mover"-fordelen. Likviditetsafgiften bør i tilstrækkelig grad afspejle pengemarkedsforeningens udgifter til at opnå likviditet og bør ikke udgøre et strafgebyr for at modsvare de tab, som indløsningen påfører andre investorer som følge af omdannelsen.

- (49) Ekstern støtte til en pengemarkedsforening, som ydes med henblik på at bevare enten likviditet eller stabilitet, eller som i praksis har sådanne virkninger, øger risikoen for afsmittende virkninger mellem pengemarkedsforeningssektoren og resten af den finansielle sektor. Tredjeparter, herunder kreditinstitutter, andre finansielle institutioner eller juridiske enheder, som tilhører samme gruppe som pengemarkedsforeningen, og som yder en sådan støtte, kan have en interesse i at gøre det, enten fordi de har en økonomisk interesse i det forvaltningsselskab, der forvalter pengemarkedsforeningen, eller fordi de ønsker at undgå skade på deres omdømme, hvis deres navn sættes i forbindelse med en nødlidende pengemarkedsforening. Da disse tredjeparter ikke altid udtrykkeligt forpligter sig til at yde eller garantere støtten, er det ikke sikkert, at støtten vil blive ydet, når pengemarkedsforeningen har brug for den. Under disse omstændigheder bidrager den skønsommæssige karakter af sponsorstøtten til usikkerhed blandt markedsdeltagerne om, hvem der vil bære pengemarkedsforeningens tab, hvis sådanne opstår. Denne usikkerhed kan gøre pengemarkedsforeninger endnu mere sårbare over for stormløb i perioder med finansiell ustabilitet, når bredere finansielle risici er mere udtalte, og når der opstår tvivl om sponsorernes sundhed og deres evne til at yde støtte til tilknyttede pengemarkedsforeninger. Af disse årsager bør ekstern støtte til pengemarkedsforeninger forbydes.
- (50) Investorer bør, før de investerer i en pengemarkedsforening, have klar information om, hvorvidt pengemarkedsforeningen er en pengemarkedsforening med kort løbetid eller en standardpengemarkedsforening, og om pengemarkedsforeningen er en statsgældsbaseeret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi, en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet eller en pengemarkedsforening med variabel nettoaktivværdi. For at undgå uberettigede forventninger fra investorernes side må det også klart anføres i alt markedsføringsmateriale, at en pengemarkedsforening ikke er et garanteret investeringsinstrument. Pengemarkedsforeninger bør også stille visse andre oplysninger til rådighed for investorer på en ugentlig basis, herunder løbetidsopdelingen af porteføljen, kreditprofilen og nærmere oplysninger om de ti største kapitalbesiddelser i pengemarkedsforeningen.

- (51) I tillæg til den indberetning, der allerede kræves i henhold til direktiv 2009/65/EF eller 2011/61/EU og for at sikre, at de kompetente myndigheder er i stand til at opdage, overvåge og reagere på risici i pengemarkedsforeningsmarkedet, bør pengemarkedsforeninger til deres kompetente myndigheder indberette en detaljeret liste med oplysninger om pengemarkedsforeningen, herunder vedrørende pengemarkedsforeningens type og kendetegn, porteføljeindikatorer og oplysninger om aktiverne i porteføljen. De kompetente myndigheder bør indsamle disse data på en ensartet måde i hele Unionen for at få et indgående kendskab til de vigtigste udviklingstendenser på pengemarkedsforeningsmarkedet. For at gøre det muligt at foretage en kollektiv analyse af potentielle virkninger af pengemarkedsforeningsmarkedet i Unionen bør sådanne data indberettes til Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), oprettet ved Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010¹, som bør oprette en central database over pengemarkedsforeninger.
- (52) Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed bør løbende kontrollere, om pengemarkedsforeningen er i stand til at opfylde kravene i denne forordning. De kompetente myndigheder bør derfor tillægges alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, herunder muligheden for at pålægge visse sanktioner og foranstaltninger, der er nødvendige for, at de kan udøve deres funktioner i henhold til denne forordning. Disse beføjelser bør ikke berøre eksisterende beføjelser efter direktiv 2009/65/EF og direktiv 2011/61/EU. De kompetente myndigheder for investeringsinstitutter eller AIF'er bør også kontrollere, at alle institutter for kollektiv investering, hvis kendetegn svarer til pengemarkedsforeningers, og som findes på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden, opfylder kravene i denne forordning.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

- (53) Med henblik på at præcisere yderligere tekniske elementer i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) delegeres til Kommissionen for så vidt angår indførelsen af en krydshenvisning til kriterier for STS-securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, fastsættelsen af de kvantitative og kvalitative likviditets- og kreditkvalitetskrav for aktiver samt specificering af kriterierne for kreditkvalitetsvurdering. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (54) Kommissionen bør også tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter, jf. artikel 291 i TEUF, og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør få til opgave at udarbejde gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der skal forelægges for Kommissionen, vedrørende en indberetningsformular med oplysninger om pengemarkedsforeninger til de kompetente myndigheder.
- (55) ESMA bør kunne udøve alle de beføjelser, der er tillagt den i henhold til direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU, med hensyn til denne forordning. ESMA bør også få til opgave at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder.

¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (56) Kommissionen bør senest den ... [fem år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] foretage en evaluering af denne forordning. Denne evaluering bør tage højde for erfaringerne med anvendelsen af denne forordning og analysere virkningerne på de forskellige økonomiske aspekter vedrørende pengemarkedsforeningerne. Den bør også tage højde for konsekvenserne for investorerne, pengemarkedsforeningerne og forvalterne af pengemarkedsforeninger i Unionen. Den bør endvidere indeholde en vurdering af den rolle, som pengemarkedsforeninger spiller i forbindelse med køb af gældsværdipapirer udstedt eller garanteret af medlemsstaterne, samtidig med at der tages højde for de særlige karakteristika ved en sådan gæld, eftersom den spiller en afgørende rolle i forbindelse med medlemsstaternes finansieringsmuligheder. Endvidere bør evalueringen tage hensyn til den i artikel 509, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013¹ omhandlede rapport, nærværende forordnings indvirkning på kortfristede finansieringsmarkeder og den reguleringsmæssige udvikling på internationalt plan. Endelig bør Kommissionen senest den ... [fem år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] forelægge en rapport om muligheden for at indføre en kvote på 80 % statsgæld i EU, da udstedelsen af kortfristede EU-statsgældsinstrumenter er reguleret i EU-retten, som derfor ud fra et tilsynsmæssigt synspunkt begrundet en fortrinsbehandling i forhold til anden ikke-EU-statsgæld. I betragtning af den aktuelle knaphed på kortfristede EU-statsgældsinstrumenter og usikkerheden med hensyn til udviklingen af de nyligt oprettede pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet bør Kommissionen undersøge muligheden for at indføre en EU-kvote på 80 % offentlig gæld i EU senest den ... [fem år efter datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning], herunder en vurdering af, hvorvidt modellen med pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet er blevet et passende alternativ til ikke-EU-statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

- (57) De i denne forordning fastsatte nye fælles regler om pengemarkedsforeninger bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF¹ og med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001².
- (58) Målene for denne forordning, nemlig at sikre fælles tilsyns-, governance- og gennemsigtighedskrav, der gælder for pengemarkedsforeninger i hele Unionen, samtidig med at der fuldt ud tages hensyn til behovet for at skabe en balance mellem pengemarkedsforeningers sikkerhed og pålidelighed og velfungerende pengemarkeder og omkostningerne for de forskellige berørte parter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af omfanget og virkningerne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (59) I de nye fælles regler om pengemarkedsforeninger i denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig for så vidt angår forbrugerbeskyttelse, friheden til at oprette og drive egen virksomhed og beskyttelse af personoplysninger. De nye fælles regler om pengemarkedsforeninger bør anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes bestemmelser for pengemarkedsforeninger, der er etableret, forvaltes eller markedsføres i Unionen, om hvilke finansielle instrumenter der er investerbare for pengemarkedsforeninger, pengemarkedsforeningers portefølje og værdiansættelse af pengemarkedsforeningers aktiver samt om indberetningskravene vedrørende pengemarkedsforeninger.

Denne forordning finder anvendelse på institutter for kollektiv investering, der:

- a) kræver godkendelse som investeringsinstitutter eller er godkendt som investeringsinstitutter i henhold til direktiv 2009/65/EF eller er alternative investeringsfonde (AIF'er) i henhold til direktiv 2011/61/EU
 - b) investerer i aktiver med kort løbetid, og
 - c) har som særligt eller overordnet mål at give et afkast svarende til pengemarkedsrenten eller at bevare værdien af investeringen.
2. Medlemsstaterne må ikke indføre supplerende krav på det område, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "aktiver med kort løbetid": finansielle aktiver med en restløbetid på ikke over to år
- 2) "pengemarkedsinstrumenter": pengemarkedsinstrumenter som defineret i artikel 2, stk. 1, litra o), i direktiv 2009/65/EF og instrumenter som omhandlet i artikel 3 i Kommissionens direktiv 2007/16/EF¹
- 3) "værdipapirer": værdipapirer som defineret i artikel 2, stk. 1, litra n), i direktiv 2009/65/EF og instrumenter som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2007/16/EF
- 4) "genkøbsaftale": en aftale, hvorved en part overdrager værdipapirer eller rettigheder knyttet hertil til en modpart og samtidig forpligter sig til at købe dem tilbage til en nærmere angiven pris og på et senere tidspunkt, der er nærmere angivet, eller som skal angives nærmere
- 5) "omvendt genkøbsaftale": en aftale, hvorved en part modtager værdipapirer eller rettigheder knyttet til et værdipapir fra en modpart og samtidig forpligter sig til at sælge dem tilbage til en nærmere angiven pris og på et senere tidspunkt, der er nærmere angivet, eller som skal angives nærmere

¹ Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner (EUT L 79 af 20.3.2007, s. 11).

- 6) "udlån af værdipapirer" og "lån af værdipapirer": en transaktion, hvorved et institut eller dets modpart overdrager værdipapirer, på betingelse af at låntageren tilbageleverer værdipapirer af samme type på et senere tidspunkt, eller når overdrageren anmoder herom; dette betegnes "udlån af værdipapirer" for et institut, der overdrager værdipapirer, og "lån af værdipapirer" for et institut, til hvilket de overdrages
- 7) "securitisering": securitisering som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 61), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 8) "opgørelse til markedsværdi": værdiansættelse af positionerne til lettilgængelige slutkurser fra uafhængige kilder, herunder vekselkurser, skærmkurser eller noteringer fra flere uafhængige og velrenommerede mæglere
- 9) "opgørelse til modelværdi": en værdiansættelse, som skal benchmarkes, ekstrapoleres eller på anden vis beregnes ud fra et eller flere markedsinput
- 10) "metode med opgørelse til amortiseret kostpris": en værdiansættelsesmetode, hvor der tages udgangspunkt i et aktivs erhvervelsesomkostninger, og hvor denne værdi justeres for amortisering af tillæg eller fradrag indtil udløb
- 11) "statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi": en pengemarkedsforening,
- a) som forsøger at fastholde en uændret nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel
 - b) hvor indtægter i foreningen dagligt tilskrives og enten kan udbetales til investoren eller anvendes til at opkøbe flere andele eller kapitalandele i pengemarkedsforeningen

- c) hvor aktiverne værdiansættes normalt efter metoden med opgørelse til amortiseret kostpris, og hvor nettoaktivværdien afrundes til nærmeste procentpoint eller modværdien hertil i den pågældende valuta, og
 - d) som investerer mindst 99,5 % af sine aktiver i de i artikel 17, stk. 7, omhandlede instrumenter, i omvendte genkøbsaftaler sikret gennem statsgæld, jf. artikel 17, stk. 7, og i kontanter
- 12) "pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet": en pengemarkedsforening, som opfylder de specifikke krav i artikel 29, 30 og 32 samt i artikel 33, stk. 2, litra b)
- 13) "pengemarkedsforeninger med variabel nettoaktivværdi": en pengemarkedsforening, som opfylder de specifikke krav i artikel 29 og 30 samt i artikel 33, stk. 1
- 14) "pengemarkedsforening med kort løbetid": en pengemarkedsforening, der investerer i investerbare pengemarkedsinstrumenter som omhandlet i artikel 10, stk. 1, og er omfattet af de i artikel 24 fastsatte porteføljebestemmelser
- 15) "standardpengemarkedsforening": en pengemarkedsforening, der investerer i investerbare pengemarkedsinstrumenter som omhandlet i artikel 10, stk. 1 og 2, og er omfattet af de i artikel 25 fastsatte porteføljebestemmelser
- 16) "kreditinstitut": et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 17) "pengemarkedsforeningens kompetente myndighed":
- a) for investeringsinstitutter: den kompetente myndighed for i investeringsinstituttets hjemland udpeget i henhold til artikel 97 i direktiv 2009/65/EF

- b) for EU-baserede alternative investeringsfonde (EU-AIF'er): den kompetente myndighed i den alternative investeringsfonds hjemland som defineret i artikel 4, stk. 1, litra p), i direktiv 2011/61/EU
 - c) for ikke EU-baserede alternative investeringsfonde (ikke-EU-AIF'er) én af følgende:
 - i) den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor ikke-EU-AIF'en markedsføres i Unionen uden markedsføringspas
 - ii) den kompetente myndighed for den EU-FAIF, der forvalter ikke-EU-AIF'en, hvis ikke-EU-AIF'en markedsføres i Unionen med et markedsføringspas eller ikke markedsføres i Unionen
 - iii) den kompetente myndighed i referencemedlemsstaten, hvis ikke-EU-AIF'en ikke forvaltes af en EU-FAIF og markedsføres i Unionen med et markedsføringspas
- 18) "retligt forfald": det tidspunkt, hvor et værdipapirs hovedstol forfalder i sin helhed, og som ikke er omfattet af nogen optionalitet
- 19) "vægtet gennemsnitlig renteløbetid" eller "WAM": den gennemsnitlige tid til retligt forfald eller, hvis denne tid er kortere, til næste rentetilpasning til en pengemarkedsrente, for alle de underliggende aktiver i pengemarkedsforeningen, der afspejler den relative beholdning af hvert aktiv
- 20) "vægtet gennemsnitlig restlevetid" eller "WAL": den gennemsnitlige tid til retligt forfald for alle de underliggende aktiver i pengemarkedsforeningen, der afspejler den relative beholdning af hvert aktiv
- 21) "restløbetid": længden af den resterende periode indtil et værdipapirs retlige forfald

- 22) "shortselling": ethvert salg fra en pengemarkedsforenings side af et instrument, som pengemarkedsforeningen ikke ejer på det tidspunkt, hvor salgsaftalen indgås, herunder et salg, hvor pengemarkedsforeningen på tidspunktet for indgåelsen af aftalen har lånt eller aftalt at låne instrumentet til levering ved afviklingen, bortset fra:
- a) en af parternes salg i henhold til en genkøbsaftale, hvor den ene part har forpligtet sig til at sælge et værdipapir til den anden part til en fastsat kurs, mens den anden part har forpligtet sig til at sælge værdipapiret tilbage på en senere dato til en anden fastsat kurs, eller
 - b) indgåelse af en future-kontrakt eller en anden derivatkontrakt, hvor det er aftalt at sælge værdipapirer til en fastsat kurs på en senere dato
- 23) "forvalter af en pengemarkedsforening": i tilfælde af en pengemarkedsforening, som er et investeringsinstitut, administrationsselskabet for investeringsinstituttet eller investeringsselskabet for investeringsinstituttet, hvis der er tale om selvadministrerede investeringsinstitutter, og, i tilfælde af at pengemarkedsforeningen er en AIF, en FAIF eller en internt forvaltet AIF.

Artikel 3

Typer af pengemarkedsforeninger

1. Pengemarkedsforeninger skal oprettes som én af følgende typer:
 - a) en pengemarkedsforening med variabel nettoaktivværdi
 - b) en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi
 - c) en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet.

2. Godkendelsen af en pengemarkedsforening skal udtrykkeligt angive, hvilken en af de i stk. 1 fastsatte typer af pengemarkedsforening, der er tale om.

Artikel 4

Godkendelse af pengemarkedsforeninger

1. Et institut for kollektiv investering kan ikke etableres, markedsføres eller forvaltes i Unionen som en pengemarkedsforening, medmindre det er blevet godkendt i overensstemmelse med denne forordning.

En sådan godkendelse har gyldighed i samtlige medlemsstater.

2. Et institut for kollektiv investering, for hvilket der kræves godkendelse som et investeringsinstitut i henhold til direktiv 2009/65/EF og som en pengemarkedsforening i henhold til denne forordning for første gang, godkendes som en pengemarkedsforening som led i proceduren for godkendelse af investeringsinstitutter i henhold til direktiv 2009/65/EF.

Et institut for kollektiv investering, som allerede er godkendt som investeringsinstitut i henhold til direktiv 2009/65/EF, kan ansøge om godkendelse som en pengemarkedsforening efter den procedure, der er fastsat i denne artikels stk. 4 og 5.

3. Et institut for kollektiv investering, der er en AIF, og som kræver godkendelse som en pengemarkedsforening i henhold til denne forordning, godkendes som en pengemarkedsforening efter godkendelsesproceduren i artikel 5.
4. Et institut for kollektiv investering kan ikke godkendes som en pengemarkedsforening, medmindre pengemarkedsforeningens kompetente myndighed finder det godtgjort, at pengemarkedsforeningen kan opfylde alle kravene i denne forordning.

5. Med henblik på godkendelse som en pengemarkedsforening skal instituttet for kollektiv investering til sin kompetente myndighed indgive følgende dokumentation:
- a) pengemarkedsforeningens fondsbestemmelser eller vedtægter, herunder en angivelse af, hvilken en af de i artikel 3, stk. 1, fastsatte typer af pengemarkedsforening, der er tale om
 - b) angivelse af forvalteren af pengemarkedsforeningen
 - c) angivelse af depotselskabet
 - d) en beskrivelse af eller oplysninger om pengemarkedsforeningen, der er tilgængelige for investorer
 - e) en beskrivelse af eller oplysninger om de ordninger og procedurer, der er nødvendige for at overholde de i kapitel II til VII omhandlede krav
 - f) andre oplysninger eller anden dokumentation, som pengemarkedsforeningens kompetente myndighed kræver for at kunne kontrollere, om kravene i denne forordning er opfyldt.
6. De kompetente myndigheder underretter kvartalsvis ESMA om, hvilke godkendelser der er meddelt eller trukket tilbage i henhold til denne forordning.
7. ESMA fører et centralt offentligt register over alle pengemarkedsforeninger, der er godkendt i henhold til denne forordning, med registrering af pengemarkedsforeningens type, jf. artikel 3, stk. 1, hvorvidt der er tale om en pengemarkedsforening med kort løbetid eller en standardpengemarkedsforening, pengemarkedsforeningens forvalter og pengemarkedsforeningens kompetente myndighed. Registeret skal være tilgængeligt i elektronisk form.

Artikel 5

Procedure for godkendelse af AIF'er som pengemarkedsforeninger

1. En AIF kan kun godkendes som en pengemarkedsforening, hvis pengemarkedsforeningens kompetente myndighed godkender en i henhold til direktiv 2011/61/EU allerede godkendt FAIF's ansøgning om at forvalte en pengemarkedsforening, som er en AIF, og også godkender fondsbestemmelserne og valget af depositar.
2. Ved indgivelse af ansøgningen om at forvalte pengemarkedsforeningen, som er en AIF, skal den godkendte FAIF fremlægge følgende for pengemarkedsforeningens kompetente myndighed:
 - a) den skriftlige aftale med depositaren
 - b) oplysninger om delegeringsaftaler for så vidt angår porteføljeforvaltning og risikostyring og administration vedrørende AIF'en
 - c) oplysninger om investeringsstrategierne, risikoprofilen og andre kendetegn for pengemarkedsforeninger, som er AIF'er, og som FAIF'en forvalter eller agter at forvalte.

Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed kan anmode FAIF'ens kompetente myndighed om præcisering og oplysninger hvad angår den i første afsnit omhandlede dokumentation eller om en erklæring om, hvorvidt pengemarkedsforeninger er omfattet af FAIF'ens forvaltningsgodkendelse. FAIF'ens kompetente myndighed skal svare inden ti arbejdsdage efter denne anmodning.

3. FAIF'en underretter straks pengemarkedsforeningens kompetente myndighed om enhver eventuel efterfølgende ændring i den dokumentation, der er omhandlet i stk. 2.

4. Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed afviser kun FAIF'ens ansøgning, i tilfælde af at et af følgende gør sig gældende:

- a) FAIF'en overholder ikke denne forordning
- b) FAIF'en overholder ikke direktiv 2011/61/EU
- c) FAIF'en er ikke godkendt af sin kompetente myndighed til at forvalte pengemarkedsforeninger
- d) FAIF'en har ikke forelagt den dokumentation, der er omhandlet i stk. 2.

Før en ansøgning afvises, skal pengemarkedsforeningens kompetente myndighed høre FAIF'ens kompetente myndighed.

5. Godkendelse af en AIF som en pengemarkedsforening er ikke betinget af, at AIF'en forvaltes af en FAIF, der er godkendt i AIF'ens hjemland, eller at FAIF'en har eller delegerer aktiviteter i AIF'ens hjemland.

6. FAIF'en skal inden for en frist på to måneder efter indgivelsen af en komplet ansøgning have meddelelse om, hvorvidt AIF'en er godkendt som pengemarkedsforening.

7. Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed undlader at give godkendelse af en AIF som pengemarkedsforening, hvis AIF'en retligt er forhindret i at markedsføre sine andele eller kapitalandele i sit hjemland.

Artikel 6

Anvendelse af betegnelsen pengemarkedsforening

1. Et investeringsinstitut eller en AIF må kun anvende betegnelsen "pengemarkedsforening" i tilknytning til sig selv eller de andele eller kapitalandele, det udsteder, hvis investeringsinstituttet eller AIF'en er godkendt i henhold til denne forordning.

Et investeringsinstitut eller en AIF må ikke anvende en vildledende eller ukorrekt betegnelse, der kan give formodning om, at der er tale om en pengemarkedsforening, medmindre investeringsinstituttet eller AIF'en er godkendt som pengemarkedsforening i henhold til denne forordning.

Et investeringsinstitut eller en AIF må ikke have kendetegn, som i alt væsentligt svarer til de i artikel 1, stk. 1, omhandlede kendetegn, medmindre investeringsinstituttet eller AIF'en er godkendt som pengemarkedsforening i henhold til denne forordning.

2. Anvendelsen af betegnelsen "pengemarkedsforening" eller af en anden betegnelse, der giver formodning om, at et investeringsinstitut eller en AIF er en pengemarkedsforening omfatter anvendelse i alle eksterne eller interne dokumenter, prospekter, rapporter, erklæringer, reklamer, meddelelser og breve og andet materiale, der er henvendt til eller i skriftlig, mundtlig, elektronisk eller anden form påtænkes distribueret til potentielle investorer eller indehavere af andele eller kapitalandele eller kompetente myndigheder.

Artikel 7

Gældende regler

1. En pengemarkedsforening og en forvalter af en pengemarkedsforening skal til enhver tid overholde denne forordning.

2. En pengemarkedsforening, som er et investeringsinstitut, og forvalteren af pengemarkedsforeningen skal til enhver tid opfylde kravene i direktiv 2009/65/EF, medmindre andet er fastsat i denne forordning.
3. En pengemarkedsforening, som er en AIF, og forvalteren af pengemarkedsforeningen skal til enhver tid opfylde kravene i direktiv 2011/61/EU, medmindre andet er fastsat i denne forordning.
4. Forvalteren af en pengemarkedsforening er ansvarlig for at sikre overholdelse af bestemmelserne i denne forordning og hæfter for skade eller tab, der måtte opstå som følge af manglende overholdelse af bestemmelserne i denne forordning.
5. Denne forordning er ikke til hinder for, at pengemarkedsforeninger anvender investeringsgrænser, der er mere restriktive end krævet i denne forordning.

Kapitel II

Forpligtelser vedrørende pengemarkedsforeningers investeringspolitik

AFDELING I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OG INVESTERBARE AKTIVER

Artikel 8

Generelle principper

1. Består en pengemarkedsforening af flere investeringsafdelinger, betragtes hver afdeling som en separat pengemarkedsforening i forbindelse med kapitel II-VII.

2. Pengemarkedsforeninger, der er godkendt som investeringsinstitutter, er ikke omfattet af forpligtelserne vedrørende investeringsinstitutters investeringspolitik, jf. artikel 49, 50 og 50a, artikel 51, stk. 2, og artikel 52-57 i direktiv 2009/65/EF, medmindre det udtrykkeligt fremgår af denne forordning.

Artikel 9

Investerbare aktiver

1. Pengemarkedsforeninger må kun investere i en eller flere af følgende kategorier af finansielle aktiver og kun på de betingelser, der er fastsat i denne forordning:
 - a) pengemarkedsinstrumenter, herunder finansielle instrumenter, som udstedes eller garanteres særskilt eller i fællesskab af Unionen, medlemsstaternes nationale, regionale og lokale myndigheder eller deres centralbanker, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond, den europæiske stabilitetsmekanisme, den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet, en central myndighed eller centralbank i et tredjeland, Den Internationale Valutafond, Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling, Europarådets Udviklingsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, Den Internationale Betalingsbank eller enhver anden relevant international finansiell institution eller organisation, som én eller flere medlemsstater tilhører.
 - b) investerbare securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver (ABCP)
 - c) indlån i kreditinstitutter
 - d) afledte finansielle instrumenter

- e) genkøbsaftaler, som opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 14
- f) omvendte genkøbsaftaler, som opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 15
- g) andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger.

2. Pengemarkedsforeninger må ikke beskæftige sig med følgende aktiviteter:

- a) investering i andre aktiver end dem, der er omhandlet i stk. 1
- b) shortselling af et af følgende instrumenter: pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer, gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver og andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger
- c) direkte eller indirekte eksponering i aktier eller råvarer, herunder via derivater, certifikater, der repræsenterer dem, indeks baseret på dem eller andre metoder eller instrumenter, som ville indebære eksponering for dem
- d) indgåelse af aftaler om udlån eller lån af værdipapirer samt andre aftaler, der kan belaste pengemarkedsforeningens aktiver
- e) indlån og udlån af likvide midler.

3. En pengemarkedsforening må besidde supplerende likvide aktiver i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF.

Artikel 10

Investerbare pengemarkedsinstrumenter

1. Pengemarkedsforeninger må kun investere i pengemarkedsinstrumenter, der opfylder samtlige følgende krav:
 - a) de henhører under en af de kategorier af pengemarkedsinstrumenter, der er omhandlet i artikel 50, stk. 1, litra a), b), c) eller h), i direktiv 2009/65/EF
 - b) de har et af følgende alternative kendetegn:
 - i) de har ved udstedelsen et retligt forfald på 397 dage eller mindre
 - ii) de har en restløbetid på 397 dage eller mindre
 - c) emittenterne af pengemarkedsinstrumenterne og kvaliteten af pengemarkedsinstrumentet er blevet vurderet positivt i henhold til artikel 19-22
 - d) i forbindelse med en pengemarkedsforenings investering i securitisering eller gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver skal kravene i artikel 11 være opfyldt.
2. Uanset stk. 1, litra b), skal standardpengemarkedsforeninger også kunne investere i pengemarkedsinstrumenter med en restløbetid indtil den ubetingede indløsningsdato på højst to år, forudsat at der er 397 dage eller mindre til næste rentetilpasningsdag. Derfor skal pengemarkedsinstrumenter med variabel rente og pengemarkedsinstrumenter med fast rente sikret med en swapaftale ændres til en pengemarkedsrente eller et pengemarkedsindeks.

3. Stk. 1, litra c), finder ikke anvendelse på pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt eller garanteret af Unionen, en statslig myndighed eller centralbanken i en medlemsstat, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank, den europæiske stabilitetsmekanisme eller den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet.

Artikel 11

Investerbare securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver

1. Pengemarkedsforeninger må investere i såvel securitiseringer som i gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, såfremt securitiseringen eller gældsbrevet med sikkerhed i konkrete aktiver er tilstrækkelig likvidt, har fået en positiv bedømmelse i henhold til artikel 19-22 og er et af følgende:
- a) en securitisering som omhandlet i artikel 13 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61¹
 - b) et gælds brev med sikkerhed i konkrete aktiver udstedt af et ABCP-program, som:
 - i) støttes fuldt ud af et reguleret kreditinstitut, der dækker alle likviditets-, kredit- og væsentlige udvandringsrisici samt løbende transaktionsomkostninger og løbende programmæssige ABCP-omkostninger, når dette er nødvendigt for at sikre investorerne fuld betaling af et beløb inden for rammerne af gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver
 - ii) ikke er en resecuritisering, og securitiseringens underliggende eksponeringer for hver ABCP-transaktion ikke omfatter en securitiseringsposition

¹ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1).

iii) ikke omfatter en syntetisk securitisering som defineret i artikel 242, stk. 11, i forordning (EU) nr. 575/2013

c) en simpel, transparent og standardiseret (STS) securitisering eller gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver.

2. Pengemarkedsforeninger med kort løbetid kan investere i de i stk. 1 omhandlede securitiseringer eller gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, hvis en af følgende betingelser efter omstændighederne er opfyldt:

a) det retlige forfald ved udstedelsen af securitiseringerne, der er omhandlet i stk. 1, litra a), er på to år eller mindre, og det resterende tidsforløb indtil den næste rentetilpasningsdato er 397 dage eller mindre

b) det retlige forfald ved udstedelsen eller restløbetiden af securitiseringerne eller gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, der er omhandlet i stk. 1, litra b) og c), er 397 dage eller mindre

c) securitiseringerne, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og c), er amortiserende instrumenter og har en WAL på to år eller mindre.

3. Standardpengemarkedsforeninger kan investere i de i stk. 1 omhandlede securitiseringer eller gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, hvis en af følgende betingelser efter omstændighederne er opfyldt:

a) det retlige forfald ved udstedelsen eller restløbetiden af securitiseringerne og gældsbrevene med sikkerhed i konkrete aktiver, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), er på to år eller mindre, og det resterende tidsforløb indtil den næste rentetilpasningsdato er 397 dage eller mindre

b) securitiseringerne, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og c), er amortiserende instrumenter og har en WAL på to år eller mindre.

4. Kommissionen vedtager senest seks måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af den foreslåede forordning om STS-securitisering en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 45 med henblik på at ændre nærværende artikel ved at indføre en krydshenvisning til kriteriet for identifikation af STS-securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver i de tilsvarende bestemmelser i nævnte forordning. Ændringen får virkning senest seks måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt eller fra datoen for anvendelsen af de tilsvarende bestemmelser i den foreslåede forordning om STS-securitisering, alt efter hvilken dato der er den seneste.

Med henblik på første afsnit skal kriteriet for identifikation af STS-securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver mindst omfatte følgende:

- a) krav vedrørende enkelhed hvad angår securitiseringen, herunder dens karakter af egentligt salg og overholdelsen af standarder i relation til garantistillelsen for eksponeringerne
- b) krav vedrørende standardisering af securitiseringen, herunder risikotilbageholdelseskrav
- c) krav vedrørende gennemsigtighed i relation til securitiseringen, herunder tilvejebringelse af information til potentielle investorer
- d) for gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, ud over litra a), b) og c), krav vedrørende sponsoren og dennes støtte til ABCP-programmet.

Artikel 12

Investerbare indlån i kreditinstitutter

Pengemarkedsforeninger må kun investere i indlån i kreditinstitutter, der opfylder samtlige følgende krav:

- a) der er tale om indlån på anfordring eller indlån, der til enhver tid kan hæves
- b) indlånet forfalder inden for højst 12 måneder
- c) kreditinstituttet har sit vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat eller, hvis kreditinstituttet har sit vedtægtsmæssige hjemsted i et tredjeland, det er underkastet tilsynsregler, der efter en vurdering foretaget i overensstemmelse med proceduren i artikel 107, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 anses for at svare til reglerne i EU-retten.

Artikel 13

Investerbare afledte finansielle instrumenter

Pengemarkedsforeninger må investere i afledte finansielle instrumenter, hvis disse er optaget til handel på et reguleret marked som omhandlet i artikel 50, stk. 1, litra a), b) eller c), i direktiv 2009/65/EF eller OTC, og hvis samtlige følgende krav er opfyldt:

- a) det, der er underliggende i forhold til det afledte instrument, består af rentesatser, valutakurser eller valutaer eller indeks, der repræsenterer en af disse kategorier
- b) det afledte instrument tjener kun det formål at afdække rente- eller kursrisikoen ved andre af pengemarkedsforeningens investeringer

- c) modparterne i OTC-derivattransaktionerne er institutioner, der er underkastet tilsynsmæssig regulering og overvågning og tilhører de kategorier, som pengemarkedsforeningens kompetente myndighed har godkendt
- d) OTC-derivaterne kan værdiansættes dagligt på en pålidelig og verificerbar måde og kan til enhver tid sælges, realiseres eller afvikles ved en udligningstransaktion til en rimelig værdi på pengemarkedsforeningens initiativ.

Artikel 14

Investerbare genkøbsaftaler

Pengemarkedsforeninger må kun indgå investerbare genkøbsaftaler, hvis samtlige følgende krav er opfyldt:

- a) den anvendes midlertidigt i højst syv arbejdsdage udelukkende med henblik på likviditetsforvaltning og ikke til andre end de i litra c) omhandlede investeringsformål
- b) den modpart, der modtager aktiver overført af pengemarkedsforeningen som sikkerhed i forbindelse med genkøbsaftalen må ikke sælge, investere, pantsætte eller på anden måde overdrage disse aktiver uden pengemarkedsforeningens forudgående samtykke
- c) det kontantbeløb, som pengemarkedsforeningen har modtaget som led i genkøbsaftalen, kan være:
 - i) indlån, jf. artikel 50, stk. 1, litra f), i direktiv 2009/65/EF, eller

- ii) investeret i aktiver, der er omhandlet i artikel 15, stk. 6, men må ikke investeres i investerbare aktiver som omhandlet i artikel 9 eller på anden vis overdrages eller genanvendes
- d) det kontantbeløb, som pengemarkedsforeningen har modtaget som led i genkøbsaftalen, må ikke overstige 10 % af pengemarkedsforeningens aktiver
- e) pengemarkedsforeningen har ret til at opsige aftalen til enhver tid med et forudgående varsel på højst to arbejdsdage.

Artikel 15

Investerbare omvendte genkøbsaftaler

1. Pengemarkedsforeninger må kun indgå omvendte genkøbsaftaler, hvis samtlige følgende krav er opfyldt:
 - a) pengemarkedsforeningen har ret til at opsige aftalen til enhver tid med et forudgående varsel på højst to arbejdsdage
 - b) markedsværdien af de aktiver, der modtages som led i den omvendte genkøbsaftale, svarer til enhver tid mindst til størrelsen af det udbetalte beløb.
2. De aktiver, der modtages af pengemarkedsforeningen som led i en omvendt genkøbsaftale, skal være pengemarkedsinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 10.

De aktiver, der modtages af pengemarkedsforeningen som led i en omvendt genkøbsaftale, må ikke sælges, geninvesteres, pantsættes eller på anden måde overdrages.

3. Securitiserings og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver må ikke modtages af pengemarkedsforeningen som led i en omvendt genkøbsaftale.
4. De aktiver, der modtages af pengemarkedsforeningen som led i en omvendt genkøbsaftale, skal være tilstrækkeligt diversificeret med en maksimal eksponering over for en given udsteder på 15 % af pengemarkedsforeningens nettoaktivværdi, medmindre disse aktiver har form af pengemarkedsinstrumenter, der opfylder kravene i artikel 17, stk. 7. Endvidere skal de aktiver, der modtages af pengemarkedsforeningen som led i en omvendt genkøbsaftale, være udstedt af en enhed, der er uafhængig af modparten og ikke forventes at vise en høj grad af korrelation med modpartens resultater.
5. En pengemarkedsforening, der indgår en omvendt genkøbsaftale, skal sikre, at den kan tilbagekalde det fulde kontantbeløb til enhver tid enten på et akkumuleret grundlag eller på grundlag af opgørelse til markedsværdien. Hvis kontantbeløbet til enhver tid kan tilbagekaldes på grundlag af en opgørelse til markedsværdien, skal den omvendte genkøbsaftales opgørelse til markedsværdi anvendes til beregning af pengemarkedsforeningens nettoaktivværdi.
6. Uanset denne artikels stk. 2 kan en pengemarkedsforening som led i en omvendt genkøbsaftale modtage andre likvide værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter end dem, der opfylder betingelserne i artikel 10, forudsat at disse aktiver opfylder et af følgende krav:
 - a) de er udstedt eller garanteret af Unionen, en statslig myndighed eller centralbanken i en medlemsstat, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank, den europæiske stabilitetsmekanisme eller den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet, forudsat at der er givet en positiv vurdering i henhold til artikel 19-22

- b) de er udstedt eller garanteret af en statslig myndighed eller centralbanken i et tredjeland, forudsat at der er givet en positiv vurdering i henhold til artikel 19-22.

Det skal i overensstemmelse med artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365¹ over for pengemarkedsforeningens investorer oplyses, hvilke aktiver der er modtaget som led i en omvendt genkøbsaftale, jf. dette stykkes første afsnit.

De aktiver, der er modtaget som led i en omvendt genkøbsaftale, jf. dette stykkes første afsnit, skal overholde betingelserne i artikel 17, stk. 7.

7. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 45, tillægges Kommissionen med henblik på at supplere denne forordning gennem specificering af kvantitative og kvalitative likviditetskrav for aktiver som omhandlet i stk. 6 og kvantitative og kvalitative kreditkvalitetskrav for aktiver som omhandlet nærværende artikels stk. 6, litra a).

I den forbindelse skal Kommissionen tage hensyn til den rapport, der er omhandlet i artikel 509, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Kommissionen vedtager den i første afsnit omhandlede delegerede retsakt senest den ... [seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 1).

Artikel 16

Investerbare andele eller kapitalandele i pengemarkedsforeninger

1. En pengemarkedsforening kan erhverve andele eller kapitalandele i enhver anden pengemarkedsforening ("pengemarkedsforeningen, i hvilken der skal investeres"), forudsat at samtlige følgende krav er opfyldt:
 - a) højst 10 % af aktiverne i den pengemarkedsforening, i hvilken der skal investeres, kan samlet set i henhold til egne fondsbestemmelser eller vedtægter investeres i andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger
 - b) den pengemarkedsforening, i hvilken der skal investeres, besidder ikke andele eller kapitalandele i den erhvervende pengemarkedsforening.

En pengemarkedsforening, hvis andele eller kapitalandele er blevet erhvervet, må ikke investere i den erhvervende pengemarkedsforening i den periode, hvor den erhvervende pengemarkedsforening besidder andele eller kapitalandele i den.

2. En pengemarkedsforening kan erhverve andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger, forudsat at højst 5 % af dens aktiver investeres i en enkelt pengemarkedsforenings andele eller kapitalandele.
3. En pengemarkedsforening må samlet set højst investere 17,5 % af sine aktiver i andre pengemarkedsforeningers andele eller kapitalandele.
4. Andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger er investerbare for en pengemarkedsforening, forudsat at samtlige følgende betingelser er opfyldt:
 - a) pengemarkedsforeningen, i hvilken der skal investeres, er godkendt i henhold til denne forordning

- b) hvis pengemarkedsforeningen, i hvilken der skal investeres, forvaltes direkte eller ved uddelegering af samme forvalter som den erhvervende pengemarkedsforening eller af ethvert andet selskab, som forvalteren af den erhvervende pengemarkedsforening er tilknyttet i form af en fælles forvaltning eller kontrol eller i form af en væsentlig direkte eller indirekte beholdning, må forvalteren af pengemarkedsforeningen, i hvilken der skal investeres, eller det andet selskab ikke opkræve afgifter for tegninger eller indløsninger på grundlag af den erhvervende pengemarkedsforenings investeringer i andele eller kapitalandele i den pengemarkedsforening, i hvilken der skal investeres
- c) hvis en pengemarkedsforening investerer 10 % eller mere af sine aktiver i andre pengemarkedsforeningers andele eller kapitalandele skal
 - i) den pågældende pengemarkedsforenings prospekt oplyse det maksimale niveau for de forvaltningsgebyrer, der kan opkræves af selve pengemarkedsforeningen og af de andre pengemarkedsforeninger, i hvilke den investerer
 - ii) årsrapporten angive den maksimale andel af de forvaltningsgebyrer, der opkræves af selve pengemarkedsforeningen og af de andre pengemarkedsforeninger, i hvilke den investerer.

5. Denne artikels stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på en pengemarkedsforening, som er en AIF, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) pengemarkedsforeningen markedsføres udelukkende gennem en medarbejderopsparingsordning, der er omfattet af national ret, og som har fysiske personer som investorer
- b) medarbejderopsparingsordningen omhandlet i litra a) giver kun investorerne mulighed for at indløse deres investering i henhold til restriktive indløsningsbetingelser, som er fastsat i national ret, hvilket indebærer, at indløsning kun kan finde sted under bestemte omstændigheder, som ikke er knyttet til markedsudviklingen.

Som undtagelse fra denne artikels stk. 2 og 3 kan en pengemarkedsforening, som er et investeringsinstitut, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, erhverve andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger i overensstemmelse med artikel 55 eller artikel 58 direktiv 2009/65/EF på følgende betingelser:

- a) pengemarkedsforeningen markedsføres udelukkende gennem en medarbejderopsparingsordning, der er omfattet af national ret, og som kun har fysiske personer som investorer
- b) den i litra a) omhandlede medarbejderopsparingsordningen giver kun investorerne mulighed for at indløse deres investering i henhold til restriktive indløsningsbetingelser, som er fastsat i national ret, hvilket indebærer, at indløsning kun kan finde sted under bestemte omstændigheder, som ikke er knyttet til markedsudviklingen.

- 6. Pengemarkedsforeninger med kort løbetid må kun investere i andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger med kort løbetid.
- 7. Standardpengemarkedsforeninger må investere i andele eller kapitalandele i pengemarkedsforeninger med kort løbetid og i standardpengemarkedsforeninger.

AFDELING II

BESTEMMELSER OM INVESTERINGSPOLITIK

Artikel 17

Diversificering

- 1. En pengemarkedsforening må højst investere:
 - a) 5 % af sine aktiver i pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, der er udstedt af samme enhed

b) 10 % af sine aktiver i indlån i samme kreditinstitut, medmindre banksektorens struktur i den medlemsstat, hvor pengemarkedsforeningen er hjemmehørende, er af en sådan art, at der ikke findes et tilstrækkeligt antal levedygtige kreditinstitutter til at opfylde dette krav, og det ikke er økonomisk rentabelt for pengemarkedsforeningen at foretage indlån i en anden medlemsstat, i hvilket tilfælde den kan deponere op til 15 % af sine aktiver i samme kreditinstitut.

2. En pengemarkedsforening med variabel nettoaktivværdi kan uanset stk. 1, litra a), investere op til 10 % af sine aktiver i pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, der er udstedt af samme enhed, forudsat at den samlede værdi af sådanne pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, som pengemarkedsforeningen med variabel nettoaktivværdi besidder i hvert udstedende organ, i hvilket den investerer mere end 5 % af sine aktiver, ikke overstiger 40 % af værdien af dens aktiver.

3. Indtil datoen for anvendelsen af den i artikel 11, stk. 4, omhandlede delegerede retsakt må summen af alle en pengemarkedsforenings eksponeringer for securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver ikke overstige 15 % af pengemarkedsforeningens aktiver.

Fra datoen for anvendelsen af den i artikel 11, stk. 4, omhandlede delegerede retsakt må summen af alle en pengemarkedsforenings eksponeringer for securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver ikke overstige 20 % af pengemarkedsforeningens aktiver, hvoraf op til 15 % af pengemarkedsforeningens aktiver kan investeres i securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, der ikke opfylder kriterierne for identifikation af STS-securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver.

4. Den samlede risikoeksponering over for en enkelt modpart til en pengemarkedsforening stammende fra OTC-derivattransaktioner, som opfylder betingelserne i artikel 13, må ikke overstige 5 % af pengemarkedsforeningens aktiver.

5. De samlede likvide midler, der stilles til rådighed for en enkelt modpart til en pengemarkedsforening ved omvendte genkøbsaftaler, må ikke overstige 15 % af pengemarkedsforeningens aktiver.
6. Uanset de enkelte grænser i stk. 1 og 4 må pengemarkedsforeninger ikke kumulere følgende, hvis det resulterer i, at over 15 % af pengemarkedsforeningens aktiver investeres i en enkelt enhed:
 - a) investeringer i pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver udstedt af den pågældende enhed
 - b) indlån i den pågældende enhed
 - c) afledte finansielle OTC-instrument, der giver modpartsrisikoeksponering over for den pågældende enhed.

Uanset det i første afsnit fastsatte krav om diversificering kan pengemarkedsforeningen, såfremt strukturen i det finansielle marked i den medlemsstat, hvor pengemarkedsforeningen er hjemmehørende, er af en sådan art, at der ikke findes et tilstrækkeligt antal rentable finansielle institutioner til at opfylde dette diversificeringskrav, og det ikke er økonomisk rentabelt for pengemarkedsforeningen at anvende finansielle institutioner i en anden medlemsstat, kombinere de typer investeringer, der er omhandlet i litra a), b) og c), dog op til et maksimum på højst 20 % af dens aktiver i en enkelt enhed.

7. Uanset stk. 1, litra a), kan en pengemarkedsforenings kompetente myndighed tillade, at en pengemarkedsforening, i overensstemmelse med princippet om risikospredning, investerer op til 100 % af sine aktiver i forskellige pengemarkedsinstrumenter, som særskilt eller i fællesskab er udstedt eller garanteret af Unionen, medlemsstaternes nationale, regionale og lokale myndigheder eller deres centralbanker, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond, den europæiske stabilitetsmekanisme, den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet, en central myndighed eller centralbank i et tredjeland, Den Internationale Valutafond, Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling, Europarådets Udviklingsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, Den Internationale Betalingsbank eller enhver anden relevant international finansiell institution eller organisation, som én eller flere medlemsstater tilhører.

Første afsnit finder kun anvendelse, hvis samtlige følgende krav er opfyldt:

- a) pengemarkedsforeningen har pengemarkedsinstrumenter fra mindst seks forskellige emissioner fra den pågældende emittent
- b) pengemarkedsforeningen begrænser investeringen i pengemarkedsinstrumenter fra den samme emission til højst 30 % af sine aktiver
- c) pengemarkedsforeningen henviser i sine fondsbestemmelser eller vedtægter udtrykkeligt til alle myndigheder, institutioner eller organisationer som omhandlet i første afsnit, der særskilt eller i fællesskab udsteder eller garanterer pengemarkedsinstrumenter, i hvilke den påtænker at investere over 5 % af sine aktiver

- d) pengemarkedsforeningen nævner på en fremtrædende plads i sit prospekt og markedsføringsmateriale, at denne undtagelse anvendes, samt alle myndigheder, institutioner eller organisationer som omhandlet i første afsnit, der særskilt eller i fælleskab udsteder eller garanterer pengemarkedsinstrumenter, i hvilke den påtænker at investere over 5 % af sine aktiver.

8. Uanset de enkelte grænser i stk. 1 må en pengemarkedsforening højst investere 10 % af sine aktiver i obligationer, som er udstedt af et enkelt kreditinstitut, der har sit vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, og som i henhold til lovgivningen er underkastet et særligt offentligt tilsyn med henblik på at beskytte indehaverne af disse obligationer. Navnlig investeres provenuet fra udstedelsen af disse obligationer i overensstemmelse med lovgivningen i aktiver, som i tilstrækkelig grad i obligationernes samlede løbetid dækker de forpligtelser, der følger heraf, og som i tilfælde af misligholdelse fra udstederens side efter fortrinsret anvendes til tilbagebetaling af hovedstol og betaling af påløbne renter.

I tilfælde, hvor en pengemarkedsforening investerer mere end 5 % af sine aktiver i de i første afsnit omhandlede obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent, må den samlede værdi af disse investeringer ikke overstige 40 % af pengemarkedsforeningens aktiver.

9. Uanset de enkelte grænser fastsat i stk. 1 må en pengemarkedsforening højst investere 20 % af sine aktiver i obligationer udstedt af et enkelt kreditinstitut, hvis kravene i artikel 10, stk. 1, litra f), eller artikel 11, stk. 1, litra c), i delegeret forordning (EU) 2015/61 er opfyldt, herunder eventuelle investeringer i aktiver som omhandlet i nærværende artikels stk. 8.

I tilfælde, hvor en pengemarkedsforening investerer mere end 5 % af sine aktiver i de i første afsnit omhandlede obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent, må den samlede værdi af disse investeringer ikke overstige 60 % af pengemarkedsforeningens aktiver, herunder enhver eventuel investering i de aktiver, der er omhandlet i stk. 8, under overholdelse af de i dette stykke fastsatte grænser.

10. Selskaber, som indgår i samme koncern med henblik på konsoliderede regnskaber, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU¹, eller i overensstemmelse med anerkendte internationale regnskabsregler, anses for at være en enkelt enhed ved beregning af de grænser, der er omhandlet i denne artikels stk. 1-6.

Artikel 18

Koncentration

1. En pengemarkedsforening må højst besidde 10 % af de pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, som en enkelt enhed har udstedt.
2. Den i stk. 1 fastsatte grænse finder ikke anvendelse på besiddelser af pengemarkedsinstrumenter udstedt eller garanteret af Unionen, medlemsstaternes nationale, regionale og lokale myndigheder eller deres centralbanker, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond, den europæiske stabilitetsmekanisme, den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet, en central myndighed eller centralbank i et tredjeland, Den Internationale Valutafond, Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling, Europarådets Udviklingsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, Den Internationale Betalingsbank eller enhver anden relevant international finansiell institution eller organisation, som én eller flere medlemsstater tilhører.

¹ Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s 19).

AFDELING III

KREDITKVALITETEN AF PENGEMARKEDSINSTRUMENTER, SECURITISERINGER OG GÆLDSBREVE MED SIKKERHED I KONKRETE AKTIVER

Artikel 19

Intern procedure for kreditkvalitetsvurdering

1. Forvalteren af en pengemarkedsforening skal indføre, implementere og konsekvent anvende en forsvarlig intern procedure for kreditkvalitetsvurdering til bedømmelse af kreditkvaliteten af pengemarkedsinstrumenter, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver under hensyn til instrumentets emittent og selve instrumentets karakteristika.
2. Forvalteren af en pengemarkedsforening skal sikre, at de oplysninger, der anvendes i forbindelse med den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering er af tilstrækkelig god kvalitet, ajourførte og stammer fra pålidelige kilder.
3. Den interne vurderingsprocedure skal være baseret på forsvarlige, systematiske og kontinuerlige vurderingsmetoder. De anvendte metoder skal valideres af forvalteren af en pengemarkedsforening på grundlag af historiske erfaringer og empirisk dokumentation, herunder backtestning.
4. Forvalteren af en pengemarkedsforening skal sikre, at den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering overholder alle følgende generelle principper:
 - a) der skal indføres en effektiv procedure til at indhente og ajourføre relevante oplysninger om emittentens og instrumentets karakteristika

- b) der skal vedtages og implementeres passende foranstaltninger til at sikre, at den interne kreditkvalitetsvurdering er baseret på en indgående analyse af alle tilgængelige og relevante oplysninger og tager hensyn til alle relevante faktorer, der påvirker emittentens kreditværdighed og instrumentets kreditkvalitet
- c) den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering skal løbende overvåges, og alle kreditkvalitetsvurderinger skal mindst en gang om året tages op til revision
- d) eftersom der i overensstemmelse med artikel 5a i forordning (EU) nr. 1060/2009 ikke må være mekanisk afhængighed af eksterne kreditvurderinger, skal forvalteren af en pengemarkedsforening gennemføre en ny kreditkvalitetsvurdering for et pengemarkedsinstrument, securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver, når der sker en væsentlig ændring, der kan påvirke den eksisterende vurdering af instrumentet
- e) kreditkvalitetsvurderingsmetoderne skal mindst en gang om året tages op til revision af forvalteren af en pengemarkedsforening for at afklare, om de fortsat er hensigtsmæssige set i forhold til den aktuelle portefølje og de eksterne vilkår, og vurderingen skal fremsendes af forvalteren af pengemarkedsforeningen til den kompetente myndighed. Hvis forvalteren af pengemarkedsforeningen får kendskab til fejl i kreditkvalitetsvurderingsmetoden eller i anvendelsen af denne, skal disse fejl straks korrigeres
- f) hvis metoder, modeller eller vigtige udgangshypoteser, der anvendes i de interne procedurer for kreditkvalitetsvurdering, ændres, skal forvalteren af en pengemarkedsforening hurtigst muligt tage alle berørte interne kreditkvalitetsvurderinger op til revision.

Artikel 20

Intern kreditkvalitetsvurdering

1. Forvalteren af en pengemarkedsforening skal anvende den i artikel 19 fastsatte procedure med henblik på at afgøre, om kreditkvaliteten af et pengemarkedsinstrument, en securitisering eller et gældsbrief med sikkerhed i konkrete aktiver får en positiv vurdering. Hvis et kreditvurderingsbureau, der er registreret og godkendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009, har fremlagt en kreditvurdering af det pågældende pengemarkedsinstrument, kan forvalteren af pengemarkedsforeningen tage hensyn til en sådan vurdering og til supplerende oplysninger og analyser i sin interne kreditkvalitetsvurdering, dog uden udelukkende eller på mekanisk vis at forlade sig på sådanne vurderinger i overensstemmelse med artikel 5a i forordning (EU) nr. 1060/2009.
2. Kreditkvalitetsvurderingen skal som minimum tage følgende faktorer og generelle principper i betragtning:
 - a) kvantificeringen af emittentens kreditrisiko og den relative risiko for misligholdelse fra emittentens eller instrumentets side
 - b) kvalitative indikatorer om emittenten af instrumentet, herunder i lyset af den makroøkonomiske og finansmarkeds-mæssige situation
 - c) pengemarkedsinstrumenters kortfristede natur
 - d) instrumentets aktivklasse

- e) typen af emittent, hvor der som minimum skal sondres mellem følgende: nationale, regionale eller lokale myndigheder, finansielle selskaber og ikke-finansielle selskaber
- f) for strukturerede finansielle instrumenter, den iboende operative risiko og modpartsrisikoen i den strukturerede finansielle transaktion, og i tilfælde af eksponering for securitiseringer, kreditrisikoen ved emittenten, strukturen af securitiseringen og kreditrisikoen ved de underliggende aktiver
- g) instrumentets likviditetsprofil.

Forvalteren af en pengemarkedsforening kan i tillæg til de i dette stykke omhandlede faktorer og generelle principper tage hensyn til advarsler og indikatorer i forbindelse med vurderingen af et pengemarkedsinstruments kreditkvalitet, jf. artikel 17, stk. 7.

Artikel 21

Dokumentation

1. Forvalteren af en pengemarkedsforening skal dokumentere dens interne procedure for kreditkvalitetsvurdering og kreditkvalitetsvurderingen. I denne dokumentation skal indgå:
 - a) udformningen og virkemåden af dens interne procedure for kreditkvalitetsvurdering beskrevet på en måde, der giver de kompetente myndigheder mulighed for at forstå og vurdere hensigtsmæssigheden af kreditkvalitetsvurderingsproceduren

- b) baggrunden for og analysen til støtte for kreditkvalitetsvurderingen og for pengemarkedsforeningens forvalters valg af kriteriet og revisionshyppigheden for kreditkvalitetsvurderingen
 - c) alle væsentlige ændringer af den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering, herunder angivelse af, hvad der udløser sådanne ændringer
 - d) tilrettelæggelsen af den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering og strukturen af den interne kontrol
 - e) detaljerede oplysninger om tidligere interne kreditkvalitetsvurderinger af instrumenter, emittenter og, hvor det er relevant, anerkendte garantistillere
 - f) oplysninger om den eller de personer, der har ansvaret for den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering.
2. Forvalteren af en pengemarkedsforening skal opbevare al den i stk. 1 omhandlede dokumentation i mindst tre fuldstændige årlige regnskabsperioder.
3. Den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering skal være nærmere beskrevet i pengemarkedsforeningens fondsbestemmelser eller vedtægter, og alle de i stk. 1 omhandlede dokumenter stilles på anmodning til rådighed for pengemarkedsforeningens kompetente myndigheder og for pengemarkedsforeningens forvalters kompetente myndigheder.

Artikel 22

Delegerede retsakter vedrørende kreditkvalitetsvurderingen

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 45 med henblik på at supplere denne forordning, idet den præciserer følgende:

- a) kriteriet vedrørende validering af kreditkvalitetsvurderingsmetoden, jf. artikel 19, stk. 3
- b) kriteriet for kvantificeringen af kreditrisikoen og for den relative risiko for misligholdelse fra emittentens eller instrumentet side, jf. artikel 20, stk. 2, litra a)
- c) kriteriet for at fastsætte kvalitative indikatorer om emittenten af instrumentet, jf. artikel 20, stk. 2, litra b)
- d) betydningen af væsentlig ændring, jf. artikel 19, stk. 4, litra d).

Artikel 23

Governance i forbindelse med kreditkvalitetsvurdering

1. Den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering skal godkendes af den daglige ledelse, ledelsesorganet og, hvis en sådan findes, tilsynsfunktionen for en pengemarkedsforenings forvalter.

Disse parter skal have en god forståelse af den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering og de metoder, som forvalteren af en pengemarkedsforening anvender, samt et indgående kendskab til de dertil knyttede rapporter.

2. Forvalteren af en pengemarkedsforening skal aflægge rapport om pengemarkedsforeningens kreditrisikoprofil baseret på en analyse af pengemarkedsforeningens interne kreditkvalitetsvurdering til de i stk. 1 omhandlede parter. Rapporteringshyppigheden skal afhænge af, hvilke oplysninger der er tale om, og hvor vigtige de er, idet der dog som minimum skal ske årlig rapportering.

3. Den daglige ledelse skal løbende sikre, at den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering fungerer efter hensigten.

Den daglige ledelse skal løbende holdes orienteret om, hvordan den interne procedure for kreditkvalitetsvurdering fungerer, de områder, hvor der er konstateret mangler, og fremskridt med hensyn til bestræbelser og tiltag, der er gjort for at rette op på tidligere konstaterede mangler.

4. De interne kreditkvalitetsvurderinger og den jævnlige revision af disse, som forvalteren af en pengemarkedsforening skal foretage, må ikke foretages af personer, der udfører eller er ansvarlige for en pengemarkedsforenings porteføljevaltning.

Kapitel III

Forpligtelser vedrørende pengemarkedsforeningers risikostyring

Artikel 24

Porteføljebestemmelser for pengemarkedsforeninger med kort løbetid

1. Pengemarkedsforeninger med kort løbetid skal løbende opfylde samtlige følgende porteføljekrav:
 - a) deres portefølje skal have en WAM på højst 60 dage
 - b) deres portefølje skal have en WAL på højst 120 dage, jf. dog andet og tredje afsnit
 - c) for pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet og statsgældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi skal mindst 10 % af deres aktiver bestå af aktiver med udløb inden for en dag, omvendte genkøbsaftaler, der kan opsiges med et forudgående varsel på én arbejdsdag, eller kontanter, der kan hæves med et forudgående varsel på én arbejdsdag.

Pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet og statsgældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi må ikke investere i andre aktiver end aktiver med udløb inden for en dag, hvis en sådan erhvervelse ville medføre, at den pågældende pengemarkedsforening ville have mindre end 10 % af sin portefølje investeret i aktiver med udløb inden for en dag

- d) for pengemarkedsforeninger med variabel nettoaktivværdi med kort løbetid skal mindst 7,5 % af deres aktiver bestå af aktiver med udløb inden for en dag, omvendte genkøbsaftaler, der kan opsiges med et forudgående varsel på én arbejdsdag, eller kontanter, der kan hæves med et forudgående varsel på én arbejdsdag.
Pengemarkedsforeninger med variabel nettoaktivværdi med kort løbetid må ikke investere i andre aktiver end aktiver med udløb inden for en dag, hvis en sådan erhvervelse ville medføre, at den pågældende pengemarkedsforening ville have mindre end 7,5 % af sin portefølje investeret i aktiver med udløb inden for en dag
- e) for pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet og statsgældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi skal mindst 30 % af deres aktiver bestå af aktiver med udløb inden for en uge, omvendte genkøbsaftaler, der kan opsiges med et forudgående varsel på fem arbejdsdage, eller kontanter, der kan hæves med et forudgående varsel på fem arbejdsdage.
Pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet eller statsgældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi må ikke investere i andre aktiver end aktiver med udløb inden for en uge, hvis en sådan erhvervelse ville medføre, at den pågældende pengemarkedsforening ville have mindre end 30 % af sin portefølje investeret i aktiver med udløb inden for en uge
- f) for pengemarkedsforeninger med variabel nettoaktivværdi med kort løbetid skal mindst 15 % af deres aktiver bestå af aktiver med udløb inden for en uge, omvendte genkøbsaftaler, der kan opsiges med et forudgående varsel på fem arbejdsdage, eller kontanter, der kan hæves med et forudgående varsel på fem arbejdsdage.
Pengemarkedsforeninger med variabel nettoaktivværdi med kort løbetid må ikke investere i andre aktiver end aktiver med udløb inden for en uge, hvis en sådan erhvervelse ville medføre, at den pågældende pengemarkedsforening ville have mindre end 15 % af sin portefølje investeret i aktiver med udløb inden for en uge

- g) ved beregningen omhandlet i litra e) kan de i artikel 17, stk. 7, omhandlede aktiver, som er meget likvide og kan indløses og afvikles inden for én arbejdsdag og har en restløbetid på op til 190 dage, også op til en grænse på 17,5 % af pengemarkedsforeningens aktiver medtages som aktiver med udløb inden for en uge i en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet og i statsgældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi
- h) ved beregningen omhandlet i litra f) kan pengemarkedsinstrumenter eller andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger medtages som aktiver med udløb inden for en uge i et pengemarkedsforeninger med variabel nettoaktivværdi med kort løbetid på op til en grænse på 7,5 % af dens aktiver, forudsat at de kan indløses og afvikles inden for fem arbejdsdage.

Med henblik på første afsnit, litra b), ved beregningen af WAL for værdipapirer, herunder strukturerede finansielle instrumenter, baserer en pengemarkedsforening med kort løbetid beregningen af løbetiden på restløbetiden indtil instrumentets ubetingede indløsning. Omfatter et finansielt instrument en salgsoption, kan en pengemarkedsforening med kort løbetid dog basere beregningen af løbetiden på salgsoptionens udnyttelsesdato i stedet for restløbetiden, dog kun såfremt samtlige følgende betingelser til enhver tid er opfyldt:

- i) salgsoptionen kan frit udnyttes af pengemarkedsforeningen med kort løbetid på sin udnyttelsesdato
- ii) salgsoptionens aftalekurs vedbliver med at ligge tæt på den forventede værdi af instrumentet på udnyttelsesdatoen
- iii) investeringsstrategien for pengemarkedsforeningen med kort løbetid indebærer, at der er stor sandsynlighed for, at optionen vil blive udnyttet på udnyttelsesdatoen.

Uanset andet afsnit kan en pengemarkedsforening med kort løbetid ved beregningen af WAL for securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver i stedet, i tilfælde af amortiserende instrumenter, basere beregningen af løbetiden på et af følgende:

- i) den kontraktlige tilbagebetalingsprofil for sådanne instrumenter
 - ii) tilbagebetalingsprofilen for de underliggende aktiver, hvorfra pengestrømmene for tilbagekøbet af disse instrumenter hidrører.
2. Såfremt de i denne artikel omhandlede grænser overskrides af grunde, som pengemarkedsforeningen ikke har indflydelse på, eller som følge af udøvelse af tegnings- eller indløsningsrettigheder, skal den pågældende pengemarkedsforening give prioritet til en normalisering af forholdene under hensyn til interesserne for indehaverne af andele eller kapitalandele.
3. Alle de i denne forordnings artikel 3, stk. 1, omhandlede pengemarkedsforeninger kan være pengemarkedsforeninger med kort løbetid.

Artikel 25

Porteføljebestemmelser for standardpengemarkedsforeninger

1. Standardpengemarkedsforeninger skal løbende opfylde samtlige følgende porteføljekrav:
 - a) deres portefølje skal konstant have en WAM på højst seks måneder
 - b) deres portefølje skal konstant have en WAL på højst tolv måneder, jf. dog andet og tredje afsnit.

- c) mindst 7,5 % af deres aktiver skal bestå af aktiver med udløb inden for en dag, omvendte genkøbsaftaler, der kan opsiges med et forudgående varsel på én arbejdsdag, eller kontanter, der kan hæves med et forudgående varsel på én arbejdsdag. Standardpengemarkedsforeninger må ikke investere i andre aktiver end aktiver med udløb inden for en dag, hvis en sådan erhvervelse ville medføre, at den pågældende pengemarkedsforening ville have mindre end 7,5 % af sin portefølje investeret i aktiver med udløb inden for en dag
- d) mindst 15 % af deres aktiver skal bestå af aktiver med udløb inden for en uge, omvendte genkøbsaftaler, der kan opsiges med et forudgående varsel på fem arbejdsdage, eller kontanter, der kan hæves med et forudgående varsel på fem arbejdsdage. Standardpengemarkedsforeninger må ikke investere i andre aktiver end aktiver med udløb inden for en uge, hvis en sådan erhvervelse ville medføre, at den pågældende pengemarkedsforening ville have mindre end 15 % af sin portefølje investeret i aktiver med udløb inden for en uge
- e) ved beregningen omhandlet i litra d) kan pengemarkedsinstrumenter eller andele eller kapitalandele i andre pengemarkedsforeninger medtages som aktiver med udløb inden for en uge på op til 7,5 % af dens aktiver, forudsat at de kan indløses og afvikles inden for fem arbejdsdage.

Med henblik på første afsnit, litra b), ved beregningen af WAL for værdipapirer, herunder strukturerede finansielle instrumenter, baserer en standardpengemarkedsforening beregningen af løbetiden på restløbetiden, indtil instrumentets ubetingede indløsning. Omfatter et finansielt instrument en salgsoption, kan en standardpengemarkedsforening dog basere beregningen af løbetiden på salgsoptionens udnyttelsesdato i stedet for restløbetiden, dog kun såfremt samtlige følgende betingelser til enhver tid er opfyldt:

- i) salgsoptionen kan frit udnyttes af standardpengemarkedsforeningen på sin udnyttelsesdato

- ii) salgsoptionens aftalekurs vedbliver med at ligge tæt på den forventede værdi af instrumentet på udnyttelsesdatoen
- iii) investeringsstrategien for standardpengemarkedsforeningen indebærer, at der er stor sandsynlighed for, at optionen vil blive udnyttet på udnyttelsesdatoen.

Uanset andet afsnit kan en standardpengemarkedsforening ved beregningen af WAL for securitiseringer og gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver i stedet, i tilfælde af amortiserende instrumenter, basere beregningen af løbetiden på et af følgende:

- i) den kontraktlige tilbagebetalingsprofil for sådanne instrumenter
- ii) tilbagebetalingsprofilen for de underliggende aktiver, hvorfra pengestrømmene for tilbagekøbet af disse instrumenter hidrører.

- 2. Såfremt de i denne artikel omhandlede grænser overskrides af grunde, som standardpengemarkedsforeningen ikke har indflydelse på, eller som følge af udøvelse af tegnings- eller indløsningsrettigheder, skal den pågældende pengemarkedsforening give prioritet til en normalisering af forholdene under hensyn til interesserne for indehaverne af andele eller kapitalandele.
- 3. En standardpengemarkedsforening må ikke have form af en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet.

Artikel 26

Kreditvurderinger af pengemarkedsforeninger

En pengemarkedsforening, som anmoder om eller finansierer en ekstern kreditvurdering skal gøre dette i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009. Pengemarkedsforeningen eller forvalteren af pengemarkedsforeningen angiver klart i pengemarkedsforeningens prospekt og i alle meddelelser til investorer, hvori den eksterne kreditvurdering nævnes, at kreditvurderingen fandt sted på opfordring af eller blev finansieret af pengemarkedsforeningen eller af forvalteren af pengemarkedsforeningen.

Artikel 27

Kend din kunde-politik

1. Med forbehold af de mere restriktive krav, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849¹, skal forvalteren af en pengemarkedsforening indføre, implementere og anvende procedurer og udvise rettidig omhu med henblik på at forudsige effekten af samtidig indløsning fra flere investorers side, idet der som minimum skal tages højde for typen af investor, antallet af andele eller kapitalandele i pengemarkedsforeningen, som ejes af en enkelt investor, samt udviklingen i ind- og udgående pengestrømme.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

2. Hvis værdien af andele eller kapitalandele, der indehaves af en enkelt investor, overstiger en pengemarkedsforenings tilsvarende daglige likviditetskrav, skal forvalteren i tillæg til de i stk. 1 omhandlede faktorer overveje alle følgende faktorer:
 - a) identificerbare mønstre i investorers kontantbehov, herunder den cykliske udvikling i antallet af kapitalandele i pengemarkedsforeningen
 - b) de forskellige investorers risikoaversion
 - c) graden af forbindelser eller nær tilknytning mellem forskellige investorer i pengemarkedsforeningen.
3. Når investorer kanaliserer deres investeringer via en mellemmand, skal en pengemarkedsforenings forvalter kræve, at mellemmanden fremlægger de oplysninger, som kræves for at opfylde stk. 1 og 2, med henblik på at forvalte pengemarkedsforeningens likviditet og koncentration af investorer på hensigtsmæssig vis.
4. Forvaltere af en pengemarkedsforening skal sikre, at værdien af andele eller kapitalandele, der indehaves af en enkelt investor, ikke har væsentlig indflydelse på pengemarkedsforeningens likviditetsprofil, når den tegner sig for en væsentlig del af pengemarkedsforeningens samlede nettoaktivværdi.

Artikel 28

Stresstesting

1. Alle pengemarkedsforeninger skal indføre solide stresstestningsprocesser, der giver mulighed for at identificere mulige hændelser eller fremtidige ændringer i de økonomiske forhold, der kan have ugunstige konsekvenser for pengemarkedsforeningen. Pengemarkedsforeningen eller forvalteren af en pengemarkedsforening skal vurdere de eventuelle indvirkninger, som disse hændelser eller ændringer kan få på pengemarkedsforeningen. Pengemarkedsforeningen eller forvalteren af pengemarkedsforening skal jævnligt gennemføre stresstestning for forskellige mulige scenarier.

Stresstestene skal være baseret på objektive kriterier og tage hensyn til konsekvenserne af alvorlige sandsynlige scenarier. I stresstestscenarierne skal der som minimum tages hensyn til referenceparametre, som omfatter følgende faktorer:

- a) hypotetiske ændringer i likviditetsniveauet for de aktiver, som pengemarkedsforeningen har i sin portefølje
- b) hypotetiske ændringer i kreditrisikoniveauet for de aktiver, som pengemarkedsforeningen har i sin portefølje, herunder kredithændelser og ratinghændelser
- c) hypotetiske bevægelser i rentesatserne og valutakurserne
- d) hypotetiske indløsningsniveauer
- e) hypotetiske udvidelser eller indsnævringer i spændet mellem de indekser, som rentesatserne for porteføljepapirerne er tilknyttet
- f) hypotetiske makrosystemiske rystelser, der påvirker økonomien som helhed.

- 2. I tilfælde af statsgældsbaseerede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet skal stresstestene for forskellige scenarier desuden give et skøn over forskellen mellem den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel og nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel.
- 3. Der skal gennemføres stresstestning med en hyppighed, der fastsættes af bestyrelsen for pengemarkedsforeningen, hvor det er relevant, eller af bestyrelsen for en pengemarkedsforenings forvalter, under hensyn til hvad der er et passende og hensigtsmæssigt interval i lyset af markedsvilkårene, og under hensyn til eventuelle påtænkte ændringer i pengemarkedsforeningens portefølje. Hyppigheden skal som minimum være hvert halve år.

4. Hvis stresstesten viser, at pengemarkedsforeningen er sårbar, skal en pengemarkedsforenings forvalter udarbejde en udførlig rapport med resultaterne af stresstesten sammen med et forslag til handlingsplan.

Hvor det er nødvendigt, træffer forvalteren af en pengemarkedsforening foranstaltninger til at styrke pengemarkedsforeningens robusthed, herunder foranstaltninger, der forbedrer likviditeten eller kvaliteten af pengemarkedsforeningens aktiver, og orienterer øjeblikkeligt pengemarkedsforeningens kompetente myndigheder om de foranstaltninger, der er truffet.

5. Den udførlige rapport med resultaterne af stresstesten og den foreslåede handlingsplan forelægges bestyrelsen for pengemarkedsforeningen, hvor det er relevant, eller af bestyrelsen for en pengemarkedsforenings forvalter. Bestyrelsen skal om nødvendigt ændre den foreslåede handlingsplan og godkende den endelige handlingsplan. Den udførlige rapport og handlingsplanen arkiveres i mindst fem år.

Den udførlige rapport og handlingsplanen forelægges pengemarkedsforeningens kompetente myndighed til vurdering.

6. Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed fremsender den i stk. 5 omhandlede udførlige rapport til ESMA.
7. ESMA udsteder retningslinjer med henblik på at fastsætte fælles referenceparametre for stresstestscenarierne, der skal indgå i stresstestene, under hensyn til de faktorer, der er anført i stk. 1. Retningslinjerne ajourføres mindst årligt under hensyn til den seneste markedsudvikling.

Kapitel IV

Værdiansættelsesbestemmelser

Artikel 29

Værdiansættelse af pengemarkedsforeninger

1. En pengemarkedsforenings aktiver værdiansættes mindst dagligt.
2. En pengemarkedsforenings aktiver værdiansættes så vidt muligt ved en opgørelse til markedsværdi.
3. Ved anvendelse af opgørelse til markedsværdi:
 - a) værdisættes en pengemarkedsforenings aktiver under anvendelse af den mere forsigtighedsbaserede del af købs- og salgsbuddet, medmindre aktivet kan handles til middeltkurs
 - b) må der kun anvendes markedsdato af god kvalitet, som skal vurderes på grundlag af samtlige følgende faktorer:
 - i) antallet af modparter og disses kvalitet
 - ii) volumen og omsætning i markedet for det pågældende aktiv
 - iii) emissionsstørrelsen og den andel af emissionen, som pengemarkedsforeningen påtænker at købe eller sælge.
4. Hvis det ikke er muligt at anvende opgørelse til markedsværdi, eller hvis kvaliteten af markedsdatoene ikke er tilfredsstillende, værdiansættes en pengemarkedsforenings aktiv konservativt gennem opgørelse til modelværdi.

Modellen skal give et præcist skøn over det pågældende aktivs indre værdi på grundlag af følgende ajourførte nøglefaktorer:

- a) volumen og omsætning i markedet for det pågældende aktiv
- b) emissionsstørrelsen og den andel af emissionen, som pengemarkedsforeningen påtænker at købe eller sælge
- c) markedsrisikoen, renterisikoen og kreditrisikoen i forbindelse med det pågældende aktiv.

Når opgørelse til modelværdi anvendes, må metoden med opgørelse til amortiseret kostpris ikke anvendes.

- 5. En værdiansættelse foretaget i overensstemmelse med stk. 2, 3, 4, 6 og 7 meddeles de kompetente myndigheder.
- 6. Uagtet stk. 2, 3 og 4 kan aktiverne i en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi endvidere også værdiansættes under anvendelse af metoden med opgørelse til amortiseret kostpris.
- 7. Uanset stk. 2 og 4 kan aktiverne i en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet, der har en restløbetid på op til 75 dage, ud over opgørelsen til markedsværdi, jf. stk. 2 og 3, og opgørelsen til modelværdi, jf. stk. 4, undtagelsesvis værdiansættes under anvendelse af metoden med opgørelse til amortiseret kostpris.

Metoden med opgørelse til amortiseret kostpris anvendes kun i forbindelse med værdiansættelsen af et aktiv i en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet, når prisen på det pågældende aktiv, som er beregnet i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4, ikke afviger fra prisen på det pågældende aktiv, som er beregnet i overensstemmelse med første afsnit i nærværende stykke, med mere end 10 basispoint. I tilfælde af en sådan afvigelse beregnes prisen på det pågældende aktiv i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4.

Artikel 30

Beregning af nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel

1. En pengemarkedsforening beregner en nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel som forskellen mellem summen af alle en pengemarkedsforenings aktiver og summen af alle pengemarkedsforeningens passiver gennem opgørelse til markedsværdi eller opgørelse til modelværdi eller begge divideret med antallet af cirkulerende andele eller kapitalandele i pengemarkedsforeningen.
2. Nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel afrundes til nærmeste basispoint eller modværdien hertil, hvis nettoaktivværdien offentliggøres i en valutaenhed.
3. Nettoaktivværdien af en pengemarkedsforenings andel eller kapitalandel beregnes og offentliggøres mindst dagligt på den offentlige del af pengemarkedsforeningens websted.

Artikel 31

Beregning af den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel i en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi

1. En statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi beregner den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel som forskellen mellem summen af alle sine aktiver, som er værdiansat efter metoden med opgørelse til amortiseret kostpris, jf. artikel 29, stk. 6, og summen af sine passiver divideret med antallet af cirkulerende andele eller kapitalandele.
2. Den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel i en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi afrundes til nærmeste procentpoint eller modværdien hertil, hvis den konstante nettoaktivværdi offentliggøres i en valutaenhed.

3. Den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel i en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi beregnes mindst dagligt.
4. Forskellen mellem den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel og nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel beregnet i overensstemmelse med artikel 30 overvåges løbende og offentliggøres dagligt på den offentlige del af pengemarkedsforeningens websted.

Artikel 32

Beregning af den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel i en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet

1. En pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet beregner den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel som forskellen mellem summen af alle sine aktiver, som er værdiansat efter metoden med opgørelse til amortiseret kostpris, jf. artikel 29, stk. 7, og summen af sine passiver divideret med antallet af cirkulerende andele eller kapitalandele.
2. Den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel i en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet afrundes til nærmeste procentpoint eller modværdien hertil, hvis den konstante nettoaktivværdi offentliggøres i en valutaenhed.
3. Den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel i en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet beregnes mindst dagligt.
4. Forskellen mellem den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel og nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel beregnet i overensstemmelse med artikel 30 overvåges løbende og offentliggøres dagligt på den offentlige del af pengemarkedsforeningens websted.

Artikel 33

Emissions- og indløsningskurs

1. Andele eller kapitalandele i pengemarkedsforeninger udstedes eller indløses til en kurs, der svarer til nettoaktivværdien i pengemarkedsforeningen pr. andel eller kapitalandel, uanset tilladt gebyrer eller afgifter som angivet i prospektet for pengemarkedsforeningen.
2. Uanset stk. 1:
 - a) kan andele eller kapitalandele i en statsgældsbaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi udstedes eller indløses til en kurs, der svarer til nettoaktivværdien i pengemarkedsforeningen pr. andel eller kapitalandel
 - b) kan andele eller kapitalandele i pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet udstedes eller indløses til en kurs, der svarer til den pågældende pengemarkedsforenings konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel, men kun når den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel, som er beregnet i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, 2 og 3, ikke afviger fra den nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel, der er beregnet i henhold til artikel 30, med mere end 20 basispoint.

For så vidt angår litra b), hvis den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel beregnet i henhold til artikel 32, stk. 1, 2 og 3, afviger fra den nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel beregnet i henhold til artikel 30 med mere end 20 basispoint, skal den deraf følgende indløsning eller tegning ske til en pris, der svarer til nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel beregnet i overensstemmelse med artikel 30.

Potentielle investorer orienteres klart og skriftligt forud for indgåelsen af kontrakten af en pengemarkedsforenings forvalter om de situationer, hvor pengemarkedsforeningen med nettoaktivværdi med lav volatilitet ikke længere vil indløse eller optage til en konstant nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel.

Kapitel V

Særlige krav for statsgældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet

Artikel 34

*Særlige krav for statsgældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi
og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet*

1. Forvalteren af en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller af en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet skal indføre, implementere og konsekvent anvende forsvarlige og omhyggelige likviditetsforvaltningsprocedurer til kontrol af de ugentlige likviditetstærskler, der gælder for sådanne pengemarkedsforeninger. Likviditetsforvaltningsprocedurerne skal beskrives klart i pengemarkedsforeningens bestemmelser eller vedtægter samt i prospektet.

Med henblik på at sikre overholdelse af de ugentlige likviditetstærskler gælder følgende:

- a) når andelen af aktiver med udløb inden for en uge, jf. artikel 24, stk. 1, litra e), falder til under 30 % af de samlede aktiver i en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller i en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet, og den daglige indløsning på en enkelt arbejdsdag overstiger 10 % af de samlede aktiver, skal forvalteren af den statsgældsaserede pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller af pengemarkedsforeningen med nettoaktivværdi med lav volatilitet straks underrette bestyrelsen herom, som derefter skal foretage en dokumenteret vurdering af situationen med henblik på at træffe passende foranstaltninger under hensyntagen til investorernes interesser og træffe afgørelse om at anvende en eller flere af følgende foranstaltninger:
 - i) likviditetsafgifter på indløsningskravene, som på passende vis afspejler pengemarkedsforeningens udgifter til at opnå likviditet og sikre, at de investorer, som forbliver i pengemarkedsforeningen, ikke stilles urimeligt dårligt, når andre investorer indløser deres andele eller kapitalandele i perioden
 - ii) indløsningsgates, som begrænser mængden af andele eller kapitalandele, der skal indløses på en hvilken som helst arbejdsdag, til maksimalt 10 % af andelene eller kapitalandelene i pengemarkedsforeningen for perioder på op til 15 arbejdsdage;
 - iii) suspension af indløsninger for perioder på op til 15 arbejdsdage, eller
 - iv) undlade at træffe nogen øjeblikkelige foranstaltninger bortset fra at opfylde den forpligtelse, der er fastsat i artikel 24, stk. 2

b) når andelen af aktiver med udløb inden for en uge, jf. artikel 24, stk. 1, litra e), falder til under 10 % af dens samlede aktiver, skal forvalteren af den statsgældsaserede pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller af pengemarkedsforeningen med nettoaktivværdi med lav volatilitet straks underrette sin bestyrelse herom, som derefter skal foretage en dokumenteret vurdering af situationen og på basis af denne vurdering og under hensyntagen til investorernes interesser træffe afgørelse om at anvende en eller flere af følgende foranstaltninger:

- i) likviditetsafgifter på indløsningskravene, som på passende vis afspejler pengemarkedsforeningens udgifter til at opnå likviditet og sikre, at de investorer, som forbliver i pengemarkedsforeningen, ikke stilles urimeligt dårligt, når andre investorer indløser deres andele eller kapitalandele i perioden
- ii) suspension af indløsningerne for en periode på op til 15 arbejdsdage.

2. Hvis den samlede varighed af suspensionerne inden for en periode på 90 dage overstiger 15 arbejdsdage, ophører en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet automatisk med at være en statsgældsaseret pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller en pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet. Den statsgældsaserede pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller pengemarkedsforeningen med nettoaktivværdi med lav volatilitet orienterer straks alle investorer herom skriftligt på en klar og forståelig måde.

3. Når bestyrelsen i den statsgældsaserede pengemarkedsforening med konstant nettoaktivværdi eller i pengemarkedsforeningen med nettoaktivværdi med lav volatilitet har fastlagt sin handling i henhold til stk. 1, litra a) og b), oplyser den omgående den kompetente myndighed for den pågældende pengemarkedsforening om enkelthederne i sin beslutning.

Kapitel VI

Ekstern støtte

Artikel 35

Ekstern støtte

1. En pengemarkedsforening må ikke modtage ekstern støtte.
2. Ved ekstern støtte forstås direkte eller indirekte støtte tilbudt til en pengemarkedsforening af tredjemand, herunder pengemarkedsforeningens sponsor, med det formål eller med den faktisk virkning at garantere pengemarkedsforeningens likviditet eller stabilisere nettoaktivværdien af pengemarkedsforeningens aktiver pr. andel eller kapitalandel.

Ekstern støtte omfatter:

- a) likviditetstilførsel fra tredjemand
- b) tredjemands erhvervelse af aktiver i pengemarkedsforeningen til en kunstigt høj kurs
- c) tredjemands erhvervelse af andele eller kapitalandele i pengemarkedsforeningen for at tilføre foreningen likviditet
- d) tredjemands udstedelse af enhver form for eksplicitte eller implicitte garantier eller skriftlige støtteerklæringer til fordel for pengemarkedsforeningen
- e) handlinger fra tredjemands side, der direkte eller indirekte har til formål at bevare pengemarkedsforeningens likviditetsprofil og nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel.

Kapitel VII

Krav om gennemsigtighed

Artikel 36

Gennemsigtighed

1. En pengemarkedsforening skal klart angive, hvilken type pengemarkedsforening den er i henhold til artikel 31, stk. 1, og om den er med kort løbetid eller en standardpengemarkedsforening, i eksterne dokumenter, rapporter, erklæringer, reklamer, breve eller andre former for skriftlig dokumentation udstedt af pengemarkedsforeningen selv eller af dens forvalter, der er henvendt til eller påtænkes distribueret til potentielle investorer eller indehavere af andele eller kapitalandele.
2. Forvalteren af en pengemarkedsforening stiller mindst en gang om ugen alle følgende oplysninger til rådighed for pengemarkedsforeningens investorer:
 - a) løbetidsopdelingen i pengemarkedsforeningens portefølje
 - b) pengemarkedsforeningens likviditetsprofil
 - c) pengemarkedsforeningens WAM og WAL
 - d) detaljer om de ti største kapitalandele i pengemarkedsforeningen, herunder navn, land, løbetid og aktivtype samt om modparten, hvis der er tale om genkøbsaftaler eller omvendte genkøbsaftaler

- e) pengemarkedsforeningens samlede aktivværdi
 - f) pengemarkedsforeningens nettoafkast.
3. I dokumentation fra pengemarkedsforeninger i markedsføringsøjemed skal samtlige følgende oplysninger klart fremgå:
- a) at pengemarkedsforeningen ikke er en garanteret investering
 - b) at en investering i pengemarkedsforeninger er forskellig fra en investering i indskud, med særlig henvisning til risikoen for, at den investerede kapital i en pengemarkedsforening kan svinge
 - c) at pengemarkedsforeningen ikke er afhængig af ekstern støtte til sikring af pengemarkedsforeningens likviditet eller stabilisering af nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel
 - d) at risikoen for tab af kapitalen bæres af investoren.
4. Meddelelser fra pengemarkedsforeningen eller en pengemarkedsforenings forvalter til investorerne eller potentielle investorer må ikke på nogen måde give formodning om, at en investering i pengemarkedsforeningens andele eller kapitalandele er garanteret.
5. Investorer i en pengemarkedsforening skal klart oplyses om den eller de metoder, som pengemarkedsforeningen anvender til at værdiansætte pengemarkedsforeningens aktiver og beregne nettoaktivværdien.

Statsgældsaserede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet skal klart over for investorer og potentielle investorer forklare anvendelsen af metoden med opgørelse til amortiseret kostpris eller metoden med afrunding eller begge.

Artikel 37

Rapportering til de kompetente myndigheder

1. Forvalteren af pengemarkedsforeningen indberetter for hver pengemarkedsforening, som den pågældende forvalter, mindst kvartalsvis oplysninger til pengemarkedsforeningens kompetente myndighed.

Som undtagelse fra første afsnit foretager pengemarkedsforeningens forvalter for en pengemarkedsforening, hvis aktiver under forvaltning ikke overstiger 100 000 000 EUR, indberetning til pengemarkedsforeningens kompetente myndighed mindst en gang om året.

Forvalteren af en pengemarkedsforening forelægger efter anmodning også oplysningerne, som er indberettet i henhold til første og andet afsnit, for den kompetente myndighed for forvalteren af en pengemarkedsforening, hvis denne er forskellig fra pengemarkedsforeningens kompetente myndighed.

2. De oplysninger, der indberettes i henhold til stk. 1, skal omfatte følgende punkter:
 - a) pengemarkedsforeningens type og kendetegn
 - b) porteføljeindikatorer som f.eks. den samlede aktivværdi, nettoaktivværdien, WAM, WAL, opdeling efter restløbetid samt likviditet og afkast
 - c) resultaterne af stresstestene og, hvor det er relevant, den foreslåede handlingsplan
 - d) oplysninger om aktiverne i pengemarkedsforeningens portefølje, herunder:
 - i) kendetegnene for hvert aktiv, såsom navn, land, emittentkategori, risiko eller løbetid og resultatet af proceduren for den interne kreditkvalitetsvurdering

- ii) aktivtype, herunder oplysninger om modparten, hvis der er tale om derivater, genkøbsaftaler eller omvendte genkøbsaftaler
- e) oplysninger om pengemarkedsforeningens passiver, herunder:
 - i) det land, hvor investoren er etableret
 - ii) investorkategorien
 - iii) tegnings- og indløsningsaktivitet.

De kompetente myndigheder kan om nødvendigt i begrundede tilfælde anmode om supplerende oplysninger.

3. I tillæg til de i stk. 2 omhandlede oplysninger indberetter forvalteren af en pengemarkedsforening for hver forvaltet pengemarkedsforening med nettoaktivværdi med lav volatilitet følgende:
- a) alle tilfælde, hvor prisen på et aktiv, der er værdiansat under anvendelse af metoden med opgørelse til amortiseret kostpris i overensstemmelse med artikel 29, stk. 7, første afsnit, afviger fra prisen på det pågældende aktiv beregnet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 2, 3 og 4, med mere end 10 basispoint
 - b) alle tilfælde, hvor den konstante nettoaktivværdi pr. andel eller kapitalandel, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1 og 2, afviger fra nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel beregnet i overensstemmelse med artikel 30 med mere end 20 basispoint
 - c) alle tilfælde, hvor der opstår en situation som beskrevet i artikel 34, stk. 3, samt de foranstaltninger, der er truffet af bestyrelsen i henhold til artikel 34, stk. 1, litra a) og b).

4. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende en rapporteringsmodel, der indeholder samtlige de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den ... [seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. De kompetente myndigheder fremsender til ESMA alle oplysninger, de modtager i henhold til denne artikel. Sådanne oplysninger fremsendes til ESMA senest 30 dage efter udgangen af rapporteringskvartalet.

ESMA samler oplysningerne med henblik på at oprette en central database over alle pengemarkedsforeninger, der er etableret, forvaltes eller markedsføres i Unionen. Den Europæiske Centralbank skal have adgangsret til denne database udelukkende til statistiske formål.

Kapitel VIII

Tilsyn

Artikel 38

De kompetente myndigheders tilsyn

1. De kompetente myndigheder fører løbende tilsyn med, at denne forordning overholdes.

2. Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed eller, hvor det er relevant, den kompetente myndighed for forvalteren af en pengemarkedsforening er ansvarlig for at føre tilsyn med, at kapitel II-VII overholdes.
3. Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed er ansvarlig for at føre tilsyn med, at forpligtelserne i fondsbestemmelserne eller vedtægterne og forpligtelserne i prospektet, som skal være i overensstemmelse med denne forordning, overholdes.
4. Den kompetente myndighed for forvalteren af en pengemarkedsforening er ansvarlig for at føre tilsyn med, at ordningerne for og organiseringen af forvalteren af pengemarkedsforeningen er tilstrækkelige, således at forvalteren af pengemarkedsforeningen er i stand til at overholde de forpligtelser og regler, der vedrører oprettelse og drift af alle de pengemarkedsforeninger, som forvalteren forvalter.
5. De kompetente myndigheder skal føre tilsyn med investeringsinstitutter og AIF'er, der er etableret eller markedsføres på deres områder, for at påse, at de ikke anvender betegnelsen pengemarkedsforening eller udgiver sig for at være en pengemarkedsforening, medmindre de opfylder betingelserne i denne forordning.

Artikel 39

De kompetente myndigheders beføjelser

Uden at dette berører de kompetente myndigheders beføjelser i henhold til direktiv 2009/65/EF eller direktiv 2011/61/EU, alt efter hvad der er relevant, tillægges de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for at de kan udøve deres funktioner i henhold til denne forordning. De har navnlig beføjelse til at:

- a) anmode om adgang til ethvert dokument i enhver form og til at modtage eller tage en kopi deraf
- b) kræve, at en pengemarkedsforening eller en forvalter af en pengemarkedsforening tilvejebringer oplysninger uden forsinkelse
- c) kræve oplysninger fra enhver person vedrørende de aktiviteter, som udøves af en pengemarkedsforening eller af forvalteren af en pengemarkedsforening
- d) aflægge anmeldte eller uanmeldte kontrolbesøg på stedet
- e) træffe passende foranstaltninger til at sikre, at en pengemarkedsforening eller forvalteren af en pengemarkedsforening fortsætter med at overholde kravene i denne forordning
- f) udstede et påbud for at sikre, at en pengemarkedsforening eller en forvalter af en pengemarkedsforening overholder denne forordning og afholder sig fra at gentage enhver adfærd, som kunne være i strid med denne forordning.

Artikel 40

Sanktioner og andre foranstaltninger

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner og andre foranstaltninger, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de anvendes. Sanktionerne og foranstaltningerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
2. Senest den ... [12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] giver medlemsstaterne Kommissionen og ESMA meddelelse om de i stk. 1 omhandlede bestemmelser. De giver omgående Kommissionen og ESMA meddelelse om eventuelle senere ændringer af disse.

Artikel 41

Særlige foranstaltninger

1. Uden at dette berører de kompetente myndigheders beføjelser i henhold til direktiv 2009/65/EF eller 2011/61/EU, alt efter hvad der er relevant, skal den kompetente myndighed for en pengemarkedsforening eller for forvalteren af en pengemarkedsforening under overholdelse af proportionalitetsprincippet træffe passende foranstaltninger, jf. stk. 2, hvis en pengemarkedsforening eller en forvalter af en pengemarkedsforening:
 - a) undlader at overholde ét eller flere af kravene vedrørende sammensætning af aktiver i strid med artikel 9-16
 - b) undlader at overholde ét eller flere af porteføljekravene i strid med artikel 17, 18, 24 eller 25

- c) har opnået tilladelse gennem falske erklæringer eller andre uretmæssige midler i strid med i artikel 4 eller 5
- d) har anvendt betegnelsen "pengemarkedsforening" eller en anden betegnelse, der giver formodning om, at et investeringsinstitut eller en AIF er en pengemarkedsforening, i strid med artikel 6
- e) undlader at overholde ét eller flere af kravene vedrørende den interne kreditkvalitetsvurdering i strid med artikel 19 eller 20
- f) undlader at overholde ét eller flere af kravene vedrørende governance, dokumentation eller gennemsigtighed i strid med artikel 21, 23, 26, 27, 28 eller 36
- g) undlader at overholde ét eller flere af kravene vedrørende værdiansættelse i strid med artikel 29, 30, 31, 32, 33 eller 34.

2. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, skal pengemarkedsforeningens kompetente myndighed, hvis det er relevant:

- a) træffe foranstaltninger til at sikre, at pengemarkedsforeningen eller forvalteren af den pågældende pengemarkedsforening overholder de relevante bestemmelser
- b) inddrage en godkendelse, som er givet i overensstemmelse med artikel 4 eller 5.

Artikel 42

ESMA's beføjelser og kompetence

1. ESMA tillægges de beføjelser, der er nødvendige for, at myndigheden kan udføre de opgaver, som pålægges den i henhold til denne forordning.
2. ESMA's beføjelser i henhold til direktiv 2009/65/EF og direktiv 2011/61/EU udøves også med hensyn til denne forordning og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.
3. Med henblik på forordning (EU) nr. 1095/2010 henregnes nærværende forordning blandt yderligere juridisk bindende EU-retsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver, jf. artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 43

Samarbejde mellem myndigheder

1. Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed og forvalterens kompetente myndighed, hvis disse ikke er sammenfaldende, samarbejder med hinanden og udveksler oplysninger med henblik på at udføre deres opgaver i henhold til denne forordning.
2. De kompetente myndigheder og ESMA samarbejder med hinanden med henblik på at udføre deres respektive opgaver i henhold til denne forordning, jf. forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. De kompetente myndigheder og ESMA udveksler al den information og dokumentation, der er nødvendig for, at de kan udføre deres respektive opgaver i henhold til nærværende forordning, jf. forordning (EU) nr. 1095/2010, navnlig for at identificere og afhjælpe overtrædelser af nærværende forordning. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne, som er ansvarlige for at meddele tilladelse til eller føre tilsyn med pengemarkedsforeninger i henhold til nærværende forordning, videregiver oplysninger til de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, hvis det er relevant for at kunne føre tilsyn med og reagere på eventuelle konsekvenser af aktiviteter, som varetages af individuelle pengemarkedsforeninger eller af pengemarkedsforeninger i fællesskab, for systemisk relevante finansielle institutioners stabilitet og den korrekte funktion af de markeder, hvor pengemarkedsforeninger udøver deres aktiviteter. ESMA og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) skal ligeledes underrettes samt videregive disse oplysninger til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater.
4. På grundlag af de af de nationale myndigheder fremsendte oplysninger, jf. artikel 37, stk. 5, udarbejder ESMA i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt den i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010, en rapport til Kommissionen på baggrund af den i nærværende forordnings artikel 46 omhandlede evaluering.

Kapitel IX

Afsluttende bestemmelser

Artikel 44

Behandling af eksisterende investeringsinstitutter og AIF'er

1. Senest den ... [18 måneder efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato] skal eksisterende investeringsinstitutter og AIF'er, der investerer i aktiver med kort løbetid, og som har som særligt eller overordnet mål at give et afkast svarende til pengemarkedsrenten eller at bevare værdien af investeringen, indgive en ansøgning til pengemarkedsforeningens kompetente myndighed vedlagt al dokumentation, der er nødvendig for at dokumentere, at de overholder bestemmelserne i denne forordning.
2. Senest to måneder efter at have modtaget den fuldstændige ansøgning tager pengemarkedsforeningens kompetente myndighed stilling til, hvorvidt investeringsinstituttet eller AIF'en opfylder bestemmelserne i denne forordning, jf. artikel 4 og 5. Pengemarkedsforeningens kompetente myndighed vedtager en afgørelse og meddeler den straks til investeringsinstituttet eller AIF'en.

Artikel 45

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, 15 og 22, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.
3. Den i artikel 11, 15 og 22 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, 15 og 22 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 46

Evaluering

1. Senest den ... [fem år efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato] foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning ud fra et tilsynsmæssigt og økonomisk synspunkt efter samråd med ESMA og, hvis det er relevant, ESRB, herunder vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der skal foretages ændringer i ordningen for pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi og pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet.
2. Evalueringen skal navnlig:
 - a) indeholde en analyse af de erfaringer, der er indhøstet ved anvendelsen af denne forordning, konsekvenserne for investorerne, pengemarkedsforeningerne og forvalterne af pengemarkedsforeninger i Unionen
 - b) indeholde en vurdering af den rolle, som pengemarkedsforeninger spiller ved køb af gældsværdipapirer udstedt eller garanteret af medlemsstaterne
 - c) tage hensyn til de særlige kendetegn ved gældsværdipapirer udstedt eller garanteret af medlemsstaterne og den rolle, som disse gældsværdipapirer spiller for medlemsstaternes finansieringsmuligheder
 - d) tage hensyn til indholdet af den rapport, der er omhandlet i artikel 509, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - e) tage hensyn til denne forordnings indvirkning på de kortfristede finansieringsmarkeder
 - f) tage hensyn til udviklingen i reglerne på internationalt niveau.

Kommissionen forelægger senest den ... [fem år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] en rapport om muligheden for at indføre en kvote på 80 % offentlig gæld i EU. Rapporten skal tage hensyn til tilgængeligheden af kortfristede EU-statsgældsinstrumenter og vurdere, om pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet kan være et passende alternativ til ikke-EU-statsgældsbase­rede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi. Hvis Kommissionen i rapporten konkluderer, at det ikke er muligt at indføre en kvote på 80 % offentlig gæld i EU og udfase statsgældsbase­rede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi, som omfatter et ubegrænset beløb af ikke-EU-statsgældsbase­ret gæld, skal den forelægge grundene herfor. Hvis Kommissionen konkluderer, at indførelsen af en kvote på 80 % offentlig gæld i EU er mulig, kan Kommissionen fremsætte lovgivningsforslag til indførelsen af en sådan kvote, hvorved mindst 80 % af aktiverne i statsgældsbase­rede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi skal investeres i EU-statsgældsinstrumenter. Hvis Kommissionen desuden konkluderer, at pengemarkedsforeninger med nettoaktivværdi med lav volatilitet har vist sig at være et hensigtsmæssigt alternativ til ikke-EU-statsgældsbase­rede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi, kan den fremsætte passende forslag til fuldstændig fjernelse af undtagelsen for statsgældsbase­rede pengemarkedsforeninger med konstant nettoaktivværdi.

Resultaterne af evalueringen meddeles Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af de relevante forslag til ændringer.

Artikel 47
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den ... [12 måneder efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato] med undtagelse af artikel 11, stk. 4, artikel 15, stk. 7, artikel 22 og artikel 37, stk. 4, som anvendes fra den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand